

Kristijan Muck

Z A L O G

N A S T O P A J O

PRVI DEL

Leon mož v najboljših letih

Renata starejša žena

Mariča ženska

Ciril možakar

Magda mladenka

Žare moški

Darko mladenič

DRUGI DEL

Repnik

Milena

Ela

Žugič

Jasmina

Klavs

Nikolaj

P R V I D E L

ČAS

sedanji

KRAJ

tukaj

OSEBE

Leon, *predsednik upravnega odbora*

Renata, *čistilka*

Mariča, *arhitektinja*

Ciril, *brezposeln*

Magda, *tajnica*

Žare, *nekdanji turistični vodič*

Darko, *Žaretov brat*

P O K R A J I N A I

Na robu naselja.

- Žare. -

Žare Nekaj nas je, ki vztrajamo. Eni smo že tu, drugi še niso odšli, nekateri ne vejo kam. Moj poklic je govorna driska.

Turistični vodič. Skozi naravo. - *Bere z zidu.* -

Meso v globokem snu besedo sliši,

P r v a s e k v e n c a

Dom kulturno-umetniškega društva, ki je bil nazadnje namenjen prebežnikom. Zapuščeni hodniki, koti, kamre, dvorana. Staro pohištvo.

Prvi prizor

- Žare, Magda. -

Magda Žare. Kaj počneš tu?

Žare In ti, Magda?

Magda Čakam.

Žare Jaz pa iščem.

Magda Brata?

Žare Ja. Že od zadnje polne lune ga nisem videl.

Magda Pa misliš, da bo tu?

Žare Najdem ga lahko kjerkoli.

Magda V domu kulturno-umetniškega društva?

Žare Nazadnje je bil dom za prebežnike. Imaš kaj proti?

Magda Ni jih več.

Žare Koga torej čakaš?

Magda Leona.

Žare In to je?

Magda Dal bo denar za Cirilov film. - *Žare zakikirika. Magda bere z zidu.* -

skoz prizmo iz dreves na sinjem prtu

žari krvav obraz, odmev v hiši

- *Žare zakokodaka.* - Kdo piše te stavke? Ti?

Žare Reklamni slogani za piščančjo farmo.

Magda Žare, kot pred tridesetimi leti, ko ste drug drugega zmerjali s kurjo vojsko. Tisti od Renate in vi, ki ste bili od Milene.

Žare Tebi je s talentom za kadrovanje uspelo, da si postala tajnica piščančje farme.

Magda Piše te parole Ciril?

Žare Ciril je navadna sraka. Vse nas je okradel tu v Zalogu. Ko smo bili pobje, se je vedno kje skrival, zdaj pa, za film, je porabil vse znamenitosti, ranžirno železniško postajo, veliki betonski silos za žito. Vse.

Magda Scenarij je šele v nastajanju.

Žare Čakaš Leona, producenta. In to je? Kdo?

Magda Moj. Moj človek in sploh.

Žare Pa ni tvoj mož?

Magda Si nor? Leon. To je tisti. Tisti Leon. Slovenski.

Žare O madona. Magda. - *Jo poljubi.* - Kako? Kje? Kdaj?

Magda Iščeš Darkota? - *Žare kokodaka in kikirika.* - Petnajst let od osamosvojitve, pa mu še nisi uredil državljanstva.

Žare Petnajst let sem brez službe.

Magda Misliš, da zaradi svojega dolgega gobca.

Žare Kdor ni kurba, Magda, je kleptoman. Pizda na kvadrat.

Magda Žare. Leona sem spoznala, ko sem vskočila pri računalniku. Namesto znanke. Na nekem simpoziju. Potem

sprejem. Šla sem spat z njim. Vikend je bil. In se je naenkrat navadil name. Rada ga imam.

Žare V redu. Okej. Čestitam. Ampak. Stoj, Magda, a nisi ti? Ena takšna, verna?

Magda Doma. Ja. In še zdaj v cerkev. Včasih.

Žare Ciril, falirani filozof. Pomožni sitotiskar, jebenti, pa zdaj scenarij. Jaz sem jim, Magda, vse povedal v ksiht. Mene, Žareta, so imeli kolegi vedno radi, ko pa se je šefom utrgalo, da lahko vse dobijo v svoje roke, sem. Jebenti. Tatovi in svinje. Brata, Darkota, kako ga naj, če je pa drugačen od vseh. No, saj zdaj bo dobil državljanstvo. Tudi jaz sem najprej vse roke za vpis vanj zamudil. In mama, ko je bila živa. Ni bila sama kriva, če se je rodila v Bosni. Od leta petinštirideset je garala tukaj. Kri je scala, madona. Za kurčeve Slovence. Moj foter je bil vsaj Grk. Na dvodnevnem raziskovanju, ko je kot mornar dobil dopust. Darkotov pa je, revež, kaj more za to, bil od tukaj, iz Kresnic. En kdo ve kdo. In ta kurba, Ciril, je za svoj scenarij pobral zgodbo Mileni, najini mami. O tistih dveh ujetnikih. Madona, mama se je, korajžna, doma skregala, šla v partizane. In je po vojni zašla z osvobodilno armado sem in tu vahtala ujetnike. Povedala je enkrat, kaj vem kdaj, temu usranetu Cirilu, kako je eden od dveh ujetnikov dobil komando, da naj gre odklopit vagon z razstrelivom, ki je začel goret. In drugi ujetnik je rekel, da mu od prej dolguje življenje. Da gre namesto njega. Potem so šli pa vsi k hudiču. In Ciril, zadnjič mi je pravil v bifeju, je to zgodbo prodal za film.

Magda Žare. V tem filmu bom igrala.

Žare Ti? Igrala? Koga?

Magda Ne povem. - Bere z zidu. -

odmev v hiši

razrušene svetlobe išče žrtev.

Drugi prizor

- *Žare, Magda; Mariča, Leon.* -

Mariča - *Bere z zidu.* -

Nekdo, ki on, obenem drugi, lom je,
v kamnih izklesanih vera gloje,
četrtni stik odpre se v brezdomje,
skoz belo stavbo hodi sam in troje.

- *Magdi.* - Čakam, iščem. Dogovorjeni smo bili pri vratarju na piščančji farmi.

Magda Spet alkoholiziran, Žugič. In je vse pomešal.

Mariča - *Leonu.* - Zadnjič, na ogledu terena, mislila sem, da bi tu bila garderoba za filmsko ekipo, me je presenetil ta grafit. Zato moja ideja, da se del scenarija dogaja v domu za prebežnike. Ne najdeš boljše lokacije. Tudi Ciril se je navdušil. Aktualizirali smo zadevo. Film smo predstavili v zdaj.

Žare - *Mariči.* - Vi torej pišete te. Ste popisali zidove?

Leon Da ste vnesli to kvaliteto, ta import balkanske, končno tudi azijske eksotike, v evropski kontekst, to je, Mariča, za film dobro, odlično.

Žare Mediji in turizem. To je. Bodočnost.

Leon Takó. Zato se preusmerjam. No, le delček kapitalskih povezav. Mariča ima sijajne svetovalce, odjemalci kulture, kako že Mariča, so kot nekakšna plemena, ki terjajo od globalnega kapitala vsak svoj poseben polivalentni izdelek. He, he. Ni dovolj, kot vemo, takoimenovani casino capitalism. Eno je rast proizvodnje, drugo.

Mariča Če dovolite, nismo se še spoznali.

Leon Ah. Se oproščam. Leon. Magda. Mariča.

Magda - *Mariči.* - Do zdaj le po telefonu. Me veseli.

Mariča Ja. Vselej preko nekega vratarja Žugiča.

Leon Ho. Mariča je inženirka arhitekture, scenografka. Sicer pa imava z njo še načrte. Kot s tabo, Magda.

- *Poljubi Magdo. Žaretu.* - Vi ste?

Žare Žare. Sociološko udarjen.

Leon Ha. Raziskava tržišča?

Žare Nisem s farme. Privatnik. Tukaj sem. Vas nikoli ni strah potresa?

Leon Kako?

Žare Včasih norim od strahu.

Leon Računalniški virus? Ta je mene.

Žare Ne. Stoj. Rekel sem, potres. Lahko je vsak trenutek.

Magda Uh, mene pa aids.

Mariča Zato gremo v to. Zaradi človeške panike. Ampak ne v smislu latino nadaljevanj. Kot je rekel Leon, Srednji Vzhod, Srednja Evropa. Tršatost in milina. Čeprav, gospodična Magda, za eno noč z Brazilcem, ki pa je, pozor, plavook, bi jaz dala vse.

Magda Vse? Leon. Ha. Ta je dobra.

Žare - *Mariči.* - Gospa, nekoč ste bili zaljubljeni. Staviti grem. Obleko dam.

Leon - *Mariči.* - Sploh nisem povedal. Kako sva se spoznala z Magdo? Nazdravila sva. Chivas Regal. Ampak, whisky, sem ji rekel, ni dovolj. Želim si tudi lepo smrt. Na primer sredi savne, kap z diktafonom v roki. Odgovorila je, Magda, da ona si želi, da bi jo strela čez računalnik. Oh. Ho. Rekel sem ji, kako nekrščansko. Ona pa, oh, ho, že gospod Leon, že, že. Kaj pa Stara zaveza? Oh. Ho.

Magda Ja. Vera. Zakaj ne? Ampak. Po svoje. Nebesa, to je drugačno življenje. Ne pa tisto, ta blaženost in to. V nebesih živiš normalno kot tukaj. Ampak si nekdo drugi. Kako bi rekla, drugačen, boljši.

Leon Reinkarnacija.

Mariča Ah, daj no. Nekakšna novokristjanka je.

- *Žaretu.* - Vi ste, kdo pravzaprav?

Žare Stavit grem, da ste bili zaljubljeni v gospoda Leona.
Obleko dam.

Leon - *Žaretu*. - Stavit!

Magda *Žare*, tu smo zaradi filma.

Žare Jaz pa zaradi brata. Stoj. Veste, da je moj brat sovražil svojo mater. Prvi namig, moja mati je mrtva. Od tu naprej povem o sebi vse. O tem, da je brat hotel materino ledvico, ker je sam ni imel, čeprav presaditev ledvice danes sploh ni več vprašanje. Drugi namig, da je mati poginila, ko se je spremenil režim, ker je, gradbena delavka, verjela v prejšnjega. Tretji migljaj pa je, da ostajam večkrat lačen kot sit. Večkrat. V kolikor pa mi vi, gospod Leon, o sebi poveste vse, potem se zgodi marsikaj. Vemo sicer, da ste predsednik upravnega odbora farmacevtskega holdinga, da ste bili minister za okolje, in kot je že malo pozabljeno, poslanec, v občutljivem času pa državni sekretar na notranjem ministristvu, ampak kljub temu ne morete uganiti, zakaj je potrebno državljanstvo za to, da z bratom nekaj let kot pravo majko božjo surovo uporabljate lastno mater Mileno in njeno penzijo. Gospod Leon, če torej poveste vse ostalo, kar utegnete vedeti o sebi, potem grem staviti z vami. Staviti, da sem sposoben zvedeti o vas, česar sami o sebi ne veste.

Leon Bravo. *Žare*. Kdo sem? Naloženo v Švici. Delnice razpršene ugodno. Da me je enkrat infarkt, so doslej vedeli le posvečeni. O portfeljih ti ne bom razlagal, je zapleteno.

Žare O, sem turistični vodič.

Magda - *Leonu*. - Da te je kap?

Mariča Pa ne v postelji. Hvalabogu. Žene se, Leon. Ve. Opredmetiti virtualno strukturo potrošnje ni enostavno. Kaj hočemo, totalitarizem mahinacij. Taki smo. Gospoda moja. In gospe. Hm.

Leon Ampak. Da sem v bančnih poslih povezan s pomembnimi partnerji na zapadu, tega doslej, razen neposredno vpletenih, *Mariča*, žal mi je, ne ve nihče.

Mariča Hvala, Leon, za prefinjeno obvestilo.

Leon Žare, še kaj o meni? Greš stavit? Da lahko zveš o meni, česar ni mogoče?

Žare Grem. Če ugotovim o vas nekaj, česar sami ne veste. Dobim denar, ki ste ga namenili za Cirilov film?

Če zgubim, bom vse življenje hodil v sami srajci, ne glede na letni čas.

Leon Denar. Za kaj?

Žare Za Renato.

Magda Žare, to je neresno. Deset let so se, Leon, kregali z njo, kdo bo stanoval v izpraznjeni garaži.

Mariča S kom?

Žare Z Renato. In z njenimi. S Klavsom, s tistim bratom. Kako mu je bilo ime? Nikolaj? In. S tisto, sestro. In. Ne bom rekel kaj.

Leon Velja. Stavim.

Žare Stavim.

Mariča Ha.

Magda - Bere z zidu. -

Ujet v krog, se vzpenja proti vrhu,
goltanec božji žge ga z duri, moli,
za vstop med angele v razpadlem srhu,

Tretji prizor

- Žare, Magda, Mariča, Leon; Darko. -

- Iz stare odrske zavese v nekem kotu se izmota Darko. -

Mariča Kaj! Kaj je to?

Magda Darko.

Mariča Brat?

Leon Je on avtor teh napisov?

Darko Mater. Zob me boli.

Mariča Kaj počne tukaj?

Žare Na preži je. Stoj.

Mariča Kdo? Kaj?

Darko Asteroid.

Žare Naj vam. Predstavim brata. Ena proti dvajset tisoč.
Znanstveno je ugotovljeno, da lahko umreš zaradi padca
asteroida v verjetnostnem razmerju ena proti dvajset tisoč.

Magda Zato ima nahrbtnik in v njem magnet. Da bo preusmeril
asteroid.

Leon Bravo. In to verjame?

Žare Ne. Véruje. Človeštvo bo rešil pred katastrofo.

Mariča Saj ti tudi. Verjameš?

Žare Ja. Samó verjamem. Ampak jaz. Imam težavo. Vedno hočem
nekaj drugega od tistega, kar sem.

Darko Zob. Da ne bo kdo mislil. Anarhist, nisem. Gnitje zob je
sveder. Zaviješ ga, in odmotaš kot politiko. Vidiš? - *Odpre
usta.* -

Mariča Da si ne bo ta miško kaj naredil.

Leon Ta. Darko? Je pa tip. Pravi mrtvaški klovn. Moral bi
igrati. Mariča, v novejši varianti scenarija. Kakšno zgodbo
imamo zdaj? Namesto ujetnikov dva agenta, ne? Mariča? In vagon
z jedrskim razstrelivom. Uničenje sveta. Slovenci pa. In
agenta se srečata, ne da bi se sicer poznala? Pa kloniranje.
In neznana identiteta. In to. Ne spomnim se. Ta bi moral
igrati enega od njiju. He! Ki je bolj nor.

Darko Mater.

Mariča - *Bere z zidu.* -

predaja črvom se v svoji volji
neznano bitje pod nebeško prho,

Žare - *Tudi bere.* -

atomov simfonija v duši goli.

D r u g a s e k v e n c a

*Železniški tiri. Del ranžirne postaje v Zalogu, nizka
zunanost manjše, opustele stavbe.*

Prvi prizor

- *Žare, Darko.* -

Žare - *Bere z vagona, ki pred njim pelje mimo.* -

*Atomov simfonija v duši goli,
spletena v venec aminokislinski,
lobanja tempelj zatemnjen z idoli,
telo je cesta, zvezde človek zimski.*

Še na vagonih! Komu neki se je tako utrgalo? Jaz sem normalen. Zvlekel bom iz tistega kurca denar. Za Renato. Ker, odkar sva brez majke, ona skrbi za naju. Kakšen ogaben razgovor je bil to. O kapitalu! Jebenti. Ostudno. Perverzno. Tudi če o tem govori kakšna dobra baba, potem nek moj drugi jaz, ki pa ga znam pozneje, zdajle, ali kadarkoli, genialno zbezati iz luknje, potem ta, jaz, vidi namesto dobre babe gnus. Je na vagonu pisalo človek zimski ali človek rimski? Stoj. V Rimu sem bil neštetokrat. A? O čem sva? O meni in kapitalu. Tudi če bi moral poslušati najlepšo miss Slovenije, kako govori o svojih delnicah, takoj se zame spremeni v starca s tresočim se goltancem. Ko sem bil vožnik, jaz sem videl vse živo, Rimljane, Gote, Hotentote in vse svinje tega sveta. Ki so in bojo. Starec torej. S tresočim se goltancem srka in s posvečeno natančnostjo, evo, to nastane, kadar miss sveta govori o svoji pridnosti pri študiju ekonomije. Vidim takšno zjebano miss, ki s tresočim se goltancem, hrsk, hrsk, srka mozeg iz kosti.

Darko Človeške?

Žare Ja. In iz pizde se ji cedi zadovoljstvo.

Darko In če je moški?

Žare Si za to, da mu pride, izsesano stegnenico porine v rit.

Darko Res. Se bo treba zažgati. Pred tistim studiem.

Žare Ta Mariča se je zaljubila vame. Kaj? Ne serji ga. S tem zažiganjem pred televizijskim studijem nisem mislil resno. Če ti greš, kdo bo preusmeril asteroid. Madona. Magnet sam ni dovolj.

Darko Misliš. Da ne magnet? Da. Imam to sposobnost tudi sam?

Žare Ti si. Dovolj nor. - *Bere z vagona, ki pelje mimo.* -

Izginja vase, a se v gnoju vrača
od truda mavričen, ovešen z žulji,
meduza in gorila, seme, kača,
drugačen, nosi sebe in svet v culi.

Darko Zdaj razumem. Da je to pesem. Ali kaj? Mater. Še s tem naj se ukvarjam. Dovolj imam že tega, da sem. Parabola.

Žare Asteroid?

Darko Ne parabola, hiperbola! Da asteroid, revček, ni sam. Če sva dva. Potem ne eden, in ne drugi ni brez naju obeh. Kakšna parabola, hiperbola! Dvoje točk in dvoje ukrivljenih črt. To smo vsi. Z vesoljem vred. Sicer me ni. Od vekomaj, amen.

Žare Jebéšmu!

Darko Mater.

Žare Ti si genij. Ni te Leon slučajno angažiral. Darko. Ne vidim le starčkov z razklanimi kostmi v krempljih. Dvoje časov gre skoz mene. Kot skoz tvoj magnet. Plus. Minus. Hkrati, pazi, hkrati skoz atom in skoz črno luknjo. Kvazar! Pulzar! Ampak. To je vse mrtvó! Kje so dobra dela?! Da se na primer, odkar je majka umrla, vse manj žreva. Čeprav. Žreti nimava kaj. He. Vse se takole premika, vsi ti časi in čudoviti pojavi, en skoz drugega. Ti pa jih sploh ne potrebuješ, ne zdaj ne potem ne. Ne kar je kdaj bilo. Imaš srečo. Dolenjske gore list. Jaz pa trpim. Zaradi teh Grkov, ali kaj, kar je bil moj foter? Ki so si zmislili demokracijo. Zakaj sva mučila mamo?

Darko Ledvice ni dala.

Žare Kanibal. - Vzame kamen. - Na.

Darko Že dolgo nisem poštenega sendviča.

Žare Vidiš. Tebi je vseeno. Ti si izven vsega. Kot bog. Če bi takšna oseba bila. Evo. Svet je prekrasno ustrojen. Ampak v njem manjka neka oseba. Ti?

Darko Res?

Žare Ti si Bog. Jaz pa sem Kristus. He, he. Ne ravno tvoj sin. Ampak od tistega, ki ga zajebava tvoj magnet, sin od asteroida sem. Plus. Minus. Sin, spočet od? Časa, ki ga ni? - Bere z vagona, ki pelje mimo. -

Krohota, vesolja sad, polzi v membrane,
plamteče igle vrtajo po niši,
iščoč jeklena jedra, klice izbrane,

- Vidita, kako se bliža Renata. -

Drugi prizor

- Žare, Darko; Renata. -

Darko Je to Renata?

Žare Je. Ker gre s pogreba. Najina majka se je res bolj zanimala za revolucije in za. Za moškost. Renata pa še dobro, da se spomni in ne pozabi na pogreb svoje hčere. Naj počiva v miru, Jasmina. Zaresna kurba od začetka do konca, Jasmina. Njena brata. Klavs in.

Darko Nikolaj.

Renata Vidva. Ne Klavs ni bilo na pogrebu in ne Nikolaja, nobenega od bratov. Tudi tisti, njen zadnji, ni prišel. Pisala sem mu. Če bi govoril na grobu.

Žare Kdo?

Renata Eh. Ta je velika živina. Skoraj predsednik.

Žare Česa?

Renata Jasmina. Ne vem. Nič nisem vedela o njenih. O nji. Vedno samó, da je kurba. Preden je umrla, mi je pripovedovala o njem.

Žare Renata. Gremo zdaj v bife. Na sendvič.

Renata Nočem srečati Žugiča.

Žare Saj se bosta poročila?

Renata Bom počakala, da gre v penzijo. Dokler je vratar, v službi je, ali podnevi ali ponoči. Nikoli ne veš.

Žare Jaz bi mu postavil pogoj. Zdravljenje. V Polju. Šok terapija. Pa ne bo več niti kaplje.

Renata Darko, a sendvič?

Darko Zob me boli. Če imaš eno samo ledvico. Sta pa bolečini dve.

Renata Mislila sem, če bi Jasmina preživela. In bi ta, njen zadnji, pa niti odgovoril ni. Kaj hočemo. Bog že ve.

Darko Boga so sesuli. Ampak. Nikoli ne veš. Vidiš, gramoz. Če ne grem na sendvič, je kamen dovolj? Je.

Žare Rečem ti. Darko je talent. Če bi znal misliti. Bil bi Bog.

Darko Bog ne misli.

Žare Odlično. Darko. Tvoj vodič bom. Da te bojo skopáli iz gramoza. Stoj. Ne. Od mrtvih ni v redu, to so si izmislili za Kristusa. Živ si! Kot te tračnice. In ogromni silos tamle. In norci v Polju. In zaklani piščanci v Zalogu. Vidiš, Leon te je že odkril.

Renata Kaj?

Žare Leon. Leon slovenski, ki bo dal denar za Cirilov film. V kolikor.

Renata Ampak Leon. To je bil. Njemu sem pisala. Da bi govoril na grobu o moji Jasmini.

Žare - *Bere z vagona, ki pelje mimo.* -

ki z njimi teši glad sam sebe, piši,
kje si, skoz celico svetloba kane,
terase v nebu odzven so vedno tišji.

Tretji prizor

- Žare, Darko, Renata; Ciril. -

Žare Kaj?! Si rekla Leon? Da je nazadnje on hodil k Jasmini? -
Izza vagonov Ciril. - Pozor. Literarni tat prihaja. Ciril! Še
mene spravi v film, pa bova z Darkom razpustila svojo kurjo
vojsko, se poljubila z Nikolajem in sklenila s Klavsom
premirje.

Renata Je v zdomstvu. Skrivajo ju, Klavsa in Nikolaja. Oba
molčita. Sta uničena od. Ljubezni.

Žare Nikolaj. Saj je vendar v zaporu.

Darko Blagor mu. Tam se lahko poveže z levim in z desnim
razbojnikom, s potresom ali asteroidom. Vsesplošni seks in
red. Svetovna država.

Renata Lepo, Ciril, da si bil na pogrebu. Hvala.

Ciril Kako? Aha. Ni za kaj.

Žare Ciril, bravo! Kurbir nisi, ampak bi se prodal za pošteno
ledvico. He?

Darko Za dobro prepražen grob.

Ciril Sta nesramna! Gremo v bife. Částim. Deci šnopsa, kajlo
kruha, založili bomo nekaj gnjati, he, kaj, pobje, in punca! Z
mojim filmom bojo krstili otvoritev novega TV studia. Šefica
bo moja nekdanja sošolka Mariča. Jebenti. Včasih se posreči
človeku zgrabiti boga za jajca.

Žare Ali obrito pičko za kocino.

Ciril O, ho. Žare, pizda ti materna. Ohoho.

Darko Ljubosumen je. Žare misli, da je tvoja sošolka
zaljubljena vanj, pa je vame. Se spomniš: "Da si ne bo ta
miško kaj naredil."

Ciril Studio Levitan. V ozadju je seveda Leon.

Žare Ah. Ta je šele prasec. Ampak sem ga. Direkt med oči! Staviti sem šel, da ne more imeti pojma, kdo sem. Da imam poleg tega klošárstva še drugo existenco, z njo pa ne samo na gobec, lahko direkt v oči tudi pogledam. In če izgubi stavo, mora dati denar za mojo podporno organizacijo. Človek človeku.

Ciril Kakšen denar?

Darko Staviti je šel čisto nekaj drugega. Da bo nag prišel na otvoritev studia in se uscal Leonu v usta.

Žare Darko! Ne misli, če imaš eno ledvico, da bom uriniral namesto tebe. Stoj. Ciril, kurbež stari, si nekaj študiral, saj si tudi najebal, brez posla, in tako dalje. Ampak v najinem gospodinjstvu z Darkom lahko pri eni srajci, če jo dobiva poceni, prišparava za cel mesec hrane.

Ciril Žare, saj je vse v redu. Částim. Misliš, da kdaj nisem kakšnemu merjascu zjebal majke, jebenti, se spomniš tistega carinika, zgrabil sem ga za spodnjo ustnico in mu jo odtrgal.

Darko Martin Krpan.

Ciril U, madona, Darko, si slika. Točno. Ti si videc.

Žare Bog. S svojimi hiperidejami me je pripravil do tega, da sva že za zajtrk načela lastno mater Mileno. Do večera pa požrla drug drugega.

Ciril Z naslednjim scenarijem bom sesul vso to pizdárijo slovensko. Mariča ga je že podprla. Naslov, točno, Martin Krpan. Krpan preden zmrzne. Bil sem tam gori, kjer je bil doma, Sv. Trojica na Notranjskem. Zima, ogromne planjave, šnops, zameti. In se Krpanu prikaže, cingl, cingl, cesar in vsa slovenska zgodovina naprej in nazaj. Ampak. Zdaj. Bom najprej predelal ta scenarij iz Zaloga. Zdaj bo to science fiction. Ampak še zmeraj tukajle. Na ranžirni postaji. Priti mora vagon, in v njem je skrit uran 235. Vse sem preštudiral, petindvajset kil je dovolj. Eksploziv za takoimenovano umazano atomsko bombo. Enega agenta so klonirali. Ne ve, kdo je. Drugi, pizda, pride z vzhoda. Geslo, njuna prepoznavna šifra, je cel niz stavkov. Klonirani se jih ne zaveda, a jih bo

izgovoril. Drugemu pa, z vzhoda, danes mi je padlo v glavo, vpletena je ženska, ena kurba, hočem reči prostitutka, njemu, v tem z vzhoda sproži ženska stavke, ki se skladajo v geslo. Zaplete se, dobra prasica, z obema. Ja. Renata, síce moje, částim. Mariča me bo izstrelila v slovensko orbito. Za začetek.

Renata - *Izвлеče list papirja in bere z njega.* -

Terase v nebu odzven so vedno tišji,
ko vlak stebre srca podira v mraku,
skoz strune niha oko, pogled vsevišnji,
ulito v hip, variacije oblakov.

Ugrizi teme, križ so beli tiri,
ki z njimi blodi mož skoz smer vagona,
nekje v pustinji vrat zavije zveri,
nekoč raztrga niz podob, madona.

Ciril Kje si to dobila?

Žare Z vagona prepisala.

Darko - *Ciril*u. - Nisi to po vlakih ti?

Ciril Hu, jebenti, kje pa. Ideja pa je! Kdo?

Žare Totalna socializacija. To je. Ful. Videl sem tega na tone. Amsterdam. New York. Biti vsakdo vsakomur vse. V vsem.

Ciril Žare, ne spet! Bolan si.

Žare Z absolutnim žrtvovanjem.

Ciril V tej Sloveniji? Ki je ni! Ker se vsi bojijo samih sebe. In vsega, kar je tu kdaj bilo. Dobrega ali slabega. Moj foter in matka, gnala sta se, delavsko življenje, ampak sta rekla, da je bil njegov stari z Gorenjskega vesel, ko je šel s kmetov v mesto. Očeta je pobralo. Mama na vozičku. Danes pa, kamor se obrneš, zajebancija z ignorantstvom! Streznili se bomo, ko se bo spet usul plaz. Kriza. Gospodarska katastrofa. Da bo Slovencem pognala kri po žilah. Sploh pa. Razmontirati državo,

saj ni resna, in jo spremeniti. Da ni več le eden od kapitalskih tumorjev. Zato sem spremenil scenarij. Da se konča z apokalipso! In Leon je za! Dedec! Ne pa kot ostali, guruji korupcije.

Renata Kateri Leon?

Ciril Ja, jebenti, Renata?! Saj komaj znaš pisati. Kje si, ljubica, dobila tiste? Verze? - *Ciril gleda njen list.* - To je sonet.

Renata Ciril, ti kar govoriš. Vse življenje sem brez denarja.

Ciril Ja. Vsak od nas je že to dal skoz. Plačujem za dom. Za starejše občane v Grosupljem. Za mamu.

Žare U pizda. Si pa! Kozmopolit.

Ciril Ampak brezposeln!

Renata Ima srečo, mama.

Ciril Kostni rak.

Žare Ga je prebolela?

Ciril Ne.

Darko Pa ji daj, revež, svoje kosti.

Ciril Kaj? Vidva, kurba, sta lastno mater umorila.

Žare Pizda pokvarjena. Nič. Nobenega denarja ne dobiš. Stoj.

Ciril Pa kakšnega denarja?

Renata Poročila se bova. Z Žugičem.

Žare Mater, Darko! Nisem noben božji egoist, ki čaka, da mu Ciril zrežira katastrofo. Požrla sva mamu, ja. Zato bom denar dal za vse. Za vsakega bo. Bo denar! Zvedel sem! Ravnokar, o Leonu stvari, da se bo podrl svet. Človek človeku, kupil bom Darkotu ledvico. Ne pa Cirilovo izmišljeno sranje.

Ciril Kje?

Žare V Italiji. Za vsakim voglom. Izrežejo, denar na roko, šibaj, oni pa jo zašijejo v umirajočega naftnega šejka.

Darko Žare, nikoli ne boš dobil toliko denarja, da bi postal šejk.

Ciril In še umirajoč zraven.

Darko Kaj veš.

Žare Dobil bom stavo.

Renata Jaz ti dam ledvico, Darko, pa bo mir.

Darko Ti?

Renata Imela bi za poroko z Žugičem.

Ciril Poslušaj vendar, pri nas zamenjajo zastonj, ampak Darko, tebi ne, ker ti ena zadostuje.

Darko Mi ne!

Žare On je perfekcionista. Bog.

Renata Prodam za Darkota.

Ciril Hu! Bom rekel Mariči. Ona ima znanstva. Darko, pa ne zate, zrihtal bom za Renato.

Žare Stoj. To bom uredil sam. Po svoje. Ciril, me razumeš. Z Maričo na štiri oči. Z njo sva si. - *Pomežikne.* -

Renata Otroci. Potem bi lahko z Žugičem.

Ciril Da ga ne bo razneslo od šnopsa.

Renata Ja.

Darko Res greš?

Renata Ja. Grem na operacijo.

Darko Če bi imel dve ledvici, bi svoj magnet lahko vrgel v Savo.

Žare Stoj. Ga imaš zato? Darko! Če je asteroid, kjerkoli udari, se strese ves planet. Kamnolom v Kresnicah, sesul se bo. In bo Slovenija krvavo jezero. Nisem rojen, da bi bil Kristus. Ampak vseeno, obral bom Leona.

Ciril Krščendušmatičeknazaj.

Darko Naju zajebavaš, Ciril?

Ciril Strel v polno.

Darko Videl boš hudiča, Ciril.

Renata - *Bere z lista.* -

Izstopi sam, v zraku hrum brneči,
obkroži zbor ga, Kajn in Abel, s koli
udarja takt krvi pradavni sreči,

kričita Adam, Eva, daj, zakolji
koščeni prah v žetvi temnordeči
rojenih iz ozvezdij zdaj, nikoli.

T r e t j a s e k v e n c a

Studio na dan otvoritve TV kanala Levitan. V rekvizitarni. Kot ponavadi so v nji tudi nenavadni predmeti, med drugimi kaširano drevo, kanape. Nekdo je na tla zarisal osmerokotnik, sestavljen iz dveh kvadratov.

Prvi prizor

- Mariča, Ciril; Magda. -

Mariča - *Privedla je Cirila. Bere mu z lista.* -

Rojenih iz ozvezdij zdaj, nikoli
za požrtijo, ki ni zanjo mere
ne rešijo uroki ne simboli,
trzljaji žleze, nož je brez ovire.

Dobro. Rada pomagam ljudem. Ampak, vse kar je prav. Te ljudi poznaš, tisti, kakor mu je pač že ime, če je nekoč bil turistični vodič, dajmo mu šanso, in lahko pomaga pri organizaciji otvoritve, zakaj ne. Da pa mi v torbico podtakne te. Nič ne govôri. Leon me čaka. Otvoritev televizijskega studia ni. Ni mačji kašelj.

Ciril In če sem jaz?

Mariča Podtaknil?

Ciril Preganjavico imaš. Še veš ne, da si mi ti dala idejo, da scenarij premaknem v prihodnost. Zaradi tvoje panike. Pred biološko vojno s kloniranjem.

Mariča O, si ga pa že spil.

Ciril Čeprav, moj novi film bo Krpan. Preteklost. Prihodnost ne vsebuje katarze.

Mariča Filozofiraš. Te je ogrela Magda?

Ciril Eh. Ona je Leona.

Mariča Kakor kdaj.

Ciril Kako?

Mariča Nič. Nobenega tvojega novega filma ne bo. Ampak nadaljevanka. Po istem scenariju sicer. To, kar si zdaj že začel. Pogodba je v moji pisarni. Čakaj. Zdaj je tam Leon. - *Vzame steklenico whiskyja, nataka.* - Ni mu dobro. Če ne blefira.

Ciril Nadaljevanka?! Ha. Leonova, nagrada ob otvoritvi studia. Zaradi Magde, igralke?

Mariča Joj. Ciril. Ne le, da si, ne vem zakaj, ljubosumen nanjo.

Ciril Nanjo. Saj si ti bila z Leonom. Poročena ravno ne. No. Nadaljevanke ne bom pisal.

Mariča Ciril. Ne prehitevaj. Kot z idejo o tisti. Renati? Za Krpana si. Kot si ga predstavljaš z vso zgodovino, si premalo izobražen. Sploh pa, s tem ni posla. Koga v Sloveniji to briga?

Ciril Uh, arhitektinja. Štajerka zagamana. Ampak vem, da ti razumeš. Umetnost je v tem, da svet ni enačaj. Kakor si te zamišljam, takšna moraš biti, če nisi, ti bom glavo napihnil z idejo. V najboljšem primeru rata iz nje glodanje čebeljega mesa, stranke, ali, filozofski prdci. Sovražim stavke. Zato scenarij. Misli razsekati z neposrednostjo. S krvavo filmsko podobo.

Mariča Barbar. Ampak. Nimam časa. Ljubček, sam veš, dandanes, estetizacija potrošnje in multikulturalizem sta pripeljala do

umetnosti, ki je prirejena predvsem kot niz virtualnosti, spektakelska križanka. Zato med kulturo in politiko ne bo več, ni razlike, ni ločnic. Na to pa se razume lahko le režiser. Zaradi vsega tega. Zato studio. Levitan. Sploh pa, nisi pomemben. Tu si zaradi moje prijaznosti. Razumeš?

Ciril Moj Krpan bo. Bo nihče. Nihče z veliko začetnico. Kajn. Nemško znaš. Kein. Kein. To je Nihče.

Mariča Kakšen kajn?

Ciril Tisti, ki je Abela.

Mariča Ignorant. Kdo se danes še ubada s tem. Čakaj. Moram govoriti z Magdo. - *Kliče po mobilnem telefonu. Cirilu.* - Hočeš reči, da znaš dobro nemško?

Ciril Ja. Ti si, od dóma bogatija, razlastitev, in tako dalje, zdaj pa, komičarka, tajiš verske reči.

Mariča - *Po mobilnem telefonu Magdi.* - Ja? Magda. Prideš, lepo prosim, malo sem. V sobo, na vratih piše rekviziti.

Ciril Očeta si nazadnje imela v gradbeništvu, se je znašel, lopov. Ti si arhitekturo prearanžirala v politiko, jaz pa se nisem dal zgnesti, da bi postal profesor v Kočevju.

Mariča Ah, daj. Na filozofiji nisi končal niti nemščine niti.

Ciril Življenjska univerza! To je v scenariju za Krpana. Na primer. Alkoholik pripoveduje zgodbe, a trezen o njih nima pojma. Ustrelil se vpričo svoje hčere. Razumeš? Stoji s pištolo pred hčerjo in jo vprašuje, ali naj se v glavo od strani ali skozi usta. Zaklenil se je z njo v sobo.

Mariča - *Cirilu.* - Kreten. - *Vstopi Magda.* -

Ciril Ni. Ni lepote. Je pedofilija. In. Ni lepih, zadrogiranih smrti. Babe zmešane. Grem povedat Leonu. Ne bom podpisal te nadaljevanke. Starost je. In strahotne gube. Visijo do petá.

Mariča In. Evtanazija ti binglja od jajc.

Ciril Kurba. - *Odide.* -

Drugi prizor

- *Mariča, Magda; Leon.* -

Mariča Tako, revolucionar je odpeketal. Poslušajte. Čestitam. Saj že veste. Nadaljevanka, in vi. Ampak hotela sem reči tole. Res je, naročila sem vam, da angažirate za pomoč danes pri otvoritvi. Kako mu je že ime?

Magda Žare.

Mariča Ja. Ampak nisem rekla, da vzamete, da si dovolite. Zdaj se mota tu okrog tisti njegov brat in govori, da je dobil službo rekviziterja. Lepo vas prosim.

Magda Ne razumem. A da sem jaz?

Mariča Ne vem, mi je žal, ampak lahko si predstavljam, da ste vi.

Magda Predstavljate, a? Da boste vedno? Sploh, o kom govorite?

Mariča Kdo bi mu sicer rekel? Ciril? Povedala sem vam, uredite to, zdaj pa, vsak čas se bo začelo.

Magda Kaj, kje se bo začelo, odločam zdaj jaz. Govorila sem z Leonom. Moja vloga najprej ni bila prostitutka.

Mariča Kaj! In?

Magda Si bo premislil.

Mariča Premislil. O čem? Magda. Življenje je slalom. In seveda še kaj. - *Nataka whisky.* - Le eno prijateljico sem imela v življenju. Ela. Nora psihiatrinja. Droga in oče, ki se je ustrelil pred njo. Imeli sva se radi, kot se lahko imata le dve dekleti. - *Bere z lista.* -

Eksplozije neslišne, božji vzdih,
zginevajo v vesoljih, igra, trojnost,
za videz, red in rast naključij lihih,
bežečih krogel končnost in odbojnost.

Kdo podtika? Ugotovila sem. Ciril.

Magda Ah, Ciril? Ne. Ampak, Mariča, brata sta v redu. Vzeli ste žareta, lepo. Darkotu pa jaz, res, nisem nič.

Mariča Blaga duša, Magda!

Magda Nič blaga duša! Nisem.

Mariča Nisi? Ali pa. Po svoji mami.

Magda Od kod pa to?

Mariča Delaš z nami. Ja, mama trmasta, ampak ni in ni šlo, da bi postala medicinska sestra.

Magda Kaj, kako?

Mariča Svoje starše moramo pozabiti. Magda. Postati. Se hecam, panevropska ljubezen. Ne rečem. Krščanska poetičnost. To daje kvazi energijo. Ljubica, mišljenje, struktura odnosov, ja, arhitektura, to pa je. Filozofija sama. Brez ljubkosti. Multiplicirana variacija eksponentne krivulje. Ki te pripelje do. Vse ali nič. V tem je domet vrhunske politike. In jaz grem v to. Razumeš? Torej. Saj ni pomembno, kdo podtika, ampak. Žare? - *Gleda na uro.* - Uh.

Magda Žare? Ja. Rešuje brata.

Mariča Ki nori.

Magda Išče nadomestno mater.

Mariča V tebi?

Magda Krava.

Mariča Kaj pričakuješ od življenja? Blagoslov? Livade za kodrolaso deco? Soproga, ki se pojoč vrača z ustreljeno srno čez rame? Ja. Smrt je lepa. Zato jo spoštuj. In se ne naprezaj.

Magda Ha! Kot v filmu.

Mariča Res? Kompliment gospodične, ki je nabirala ustmene izkušnje z izvajanjem anket v javnem podjetju za raziskavo mnenja.

Magda Gospa šefica bordela, res. V bivši tovarni. Deževni dnevi, prostori, kjer se dušiš od cigaretne dima, za ekrani plesnijo skrokani, preutrujeni, od strahu pred brezposelnostjo zbegani mladi ljudje, vrtijo telefone, cel dan za. Crkavanje.

Mariča Magda, se strinjam, ja, hudo, ampak. Nekdo tukaj podtikuje. Preden začnemo, moram vedeti.

Magda Ja, kdo neki, Darko. Nedolžen kot. Zmaj. - *Vstopi Leon.*
Magda ga ne opazi. - Zmešalo se mu je do konca. Renate ni iz
Italije, zmislili so si, kaj hočemo, to je Zalog, da naj bi
prodala svojo ledvico, pa je od nikoder ni.

Mariča Oprosti, Magda. Leonu moram izročiti otvoritveni govor.

Magda Kljub temu. Zjebala bom tvojo materinsko pozicijo.
Starka, prihaja moj čas. - *Opazi Leona.* -

Leon Hopla! Whisky. Se mi je zdelo, Mariča, da bo tukaj domače
zavetje. Glej, tole mi je nekdo izročil. - *Pokaže list*
papirja. - Trenutek. Nekaj besed z Magdo? Saj dovoliš, Mariča.
- *Mariča odide.* -

Tretji prizor

- *Magda, Leon; Ciril.* -

Leon Od kod se je pojavil na seznamu vabljenih, ta, Repnik?
Magda, ti?

Magda Ja. Star znanec.

Leon No. Ne bom te posiljeval s tem. V redu.

Magda Me.

Leon Kaj? Jaz? Poslušaj, zdaj ni časa. Razumem te. Imela si
posesivno mamo, ja, menda nebeškega očeta. Sama si mi
pripovedovala. Imaš težave. Uredili bomo s tvojo vlogo. Mir.
Vse bo dobro.

Magda Zakaj me? - *Si natoči.* - Leon. Ne poznaš me.

Leon Vem.

Magda Nič.

Leon Razumem te, tvojo identiteto. Danes sem resnično špica.
Ampak tudi jaz sem delavskega porekla.

Magda Jaz ne.

Leon Magda. Oprosti. Dobro. Frustracije. Moja mati, ko je bila
otrok. Bežali so pred fašizmom.

Magda Vem. Kam?

Leon Ne zajebavaj, Magda. Vse si poveva.

Magda Vem. Ja. O tvojem revolucionarnem zasavskem dedu.

Leon Dobro. Kaj hočeš?

Magda V glavo me.

Leon Kot tvoj oče s svojo blagostjo?

Magda Kaj? Ja. Poslušaj, Leon. A si ti ena svinja? Hočem, da bo z mojo igralsko kariero po mojem. Govoriš o tem, da me razumeš. Nič pa ne vem o tvojem denarju. O. Poslih.

Leon A zdajle?

Magda Magari. Drugače nikoli nič.

Leon Magda, ni mi dobro. Vrtil se mi.

Magda Ha! To je tvoja absolutna presežna vrednost.

Leon Bravo, dekle. Ja. Kapiraš. Daj. Dajva. Sezi v presežek. Bijem bitko, da bi relativna vrednost, bravo, vse razumeš, prašičkica, daj. Lahko, ta situacija, privede do novih oblik totalitarizma. Spopadam se z investicijami, ki bi te presežke, uf, daj, uravnavale, s hokuspokusom finančnikov, ali s političnim ljubezenskim prevzemom. Konkretno? Malo so me priščipnili, ker me je radovednost gnala v kanale, kjer je izvir posla. Uf, hrustančica, grizljavka! Z lastnim orožjem jih bom, radikalno. To je slovenski prispevek k civilizaciji, resnična promocija. Povezali so me s smrtjo, ampak če mi, rata, jih prehitim. In vse razčefuknem.

Magda Ti. Zajebant zlati.

Leon Spodmakniti, razumeš, vzvode. Elementi poskušajo sestaviti zgradbo. Da bi povezali kapital, politiko, sodstvo, medije. - *Zadihano.* - Sploh ne vem, kdaj, katera akcija me je. Glej, kaj so mi. Ena baraba. Ali kdo. - *Iz vleče iz žepa list papirja.* -

Magda Tudi jaz imam. - *Vzame Maričin list.* -

V vrečah plastičnih gnijo spomini,
umori zapakirani, prežrti
s črnino, znoj trohni, v žilah mlini,

pepel, vrtinci saj v oglenih vrtih,
prihodnost zeva, rigajo kamini,
kamniti zublji magme v gorah strti.

Leon - *Bere s svojega lista.* -

Kamniti zublji magme v gorah strti,
Kako? Nekakšna zarota? Ti, Magda?

Magda Vse je mogoče.

Leon - *Bere naprej.* -

sprijete kepe izbruhov, skalni grozdi
oklepajo se sten v živi črti,
sinjina hrza ujeta v krhkih vozlih.

Peruti belih orudela masa
leti preko valov, zvonkljajo brsti,
piščali morja so zenica časa,
zdrsijo v školjko, se zaprejo v krsti.

Hudi štosí.

Magda Sovražila sem. Očeta.

Leon Sem mislil, da mi ne boš več govorila o njem.

Magda Ker smo bili, desni? Prav. Pa ti povej o sebi kaj resničnega.

Leon O sebi? O filmu? Kaj mi pomeni? Zate. Magda, zdajle?

Magda Ja. Govoriš, da me razumeš, a ni od tebe nič oprijemljivega, zato povej, preden me spet začneš objemati, kakšne namene imaš s svojo filmsko ljubeznijo.

Leon Aha. Resno torej. Tisti, amateroid. Darko? Kamera, ali bi ga lahko pokazala takšnega, kot ga vidim jaz? Kot umor. Nosi ga. V sebi. Morivstvo, ki je v nas vseh, stvarno, ne pa kot v filmih, kjer ga prikriva prevračanje avtomobilov, snemanje sodnijskih zgodb, v katerih za večne čase ugotovijo, kdo je

dober ali slab. Kjer šprudljajo z normalnimi stvarmi kot je fuk. Ali pa, s šnops idejami kot je ženska, ki izgine, da bi ji ukradli ledvico. V Sloveniji poznam, ha, kaj vem, dobro poznam najmanj tisoč ljudi, ampak med njimi ni moralne figure. Etika? Če se ne bojim smrti. In če priznam.

Magda Ljubezen?

Leon Naj, Darko, igra tistega norega agenta. Kako ga je zdaj imenoval scenarist?

Magda Nikolaj?

Leon Ha! Kje je zanj našel to mrtvaško ime?

Magda Rada te imam. - *Če je bilo maloprej njuno erotsko zблиževanje dokaj razvneto, bo zdaj bolj umirjeno.* -

Leon Magda. Ja. Res velik posel je investicija v Saharo. Če dobiš tistega človeka, ki piše verze, bo napravil reklamni oglas. Voda! Te bo na svetu zmanjkalo. Sahara! Ljubica, prašičkica. Svojega morilstva ne priznavamo, zato sem primoran, da ta pokop odkritosti izkoriščam. Z vsemi sredstvi. Sleherni trenutek. Ampak, ljubica moja, ne več z zvitostjo, direktno. Dajva. Vključen mora biti duh realnosti, ker sicer ni ravnotežja, pogodbe med kriminalnim umom in vznesenostjo. V tvoje roke predajam. Nekoč tujska legija, zdaj implantacija krsta.

Magda Si odštekan.

Leon Magda. Ne počutim se dobro. - *Naglo vstopi Ciril.* -

Ciril Pardon.

Leon Grem. - *Odide.* -

Četrty prizor

- *Magda, Ciril.* -

Ciril Jebenti. Hočem, da bi kakšno minuto ne gledal teh sprevržencev, pa se za prvim oglom zaletim v glavnega.

Magda Ciril! Leon je drugačen. Piješ. Si ti govoril Darkotu, da bo tukaj rekviziter?

Ciril In? Jaz, ja.

Magda Ta krula, Mariča, mi podtika, da sem mu jaz rekla. Vsi se spravljate name. Še Leon. Da ni prav, če sem povabila Repnika.

Ciril Koga?

Magda Ah, tisto gostilno ima, ne.

Ciril Ti pedofili v svojih fevdih ne marajo ljudi iz naših krogov, ker smo za rumeni tisk nezanimivi. Jebenti, mu bom zabil, Leonu, kol. A da se jaz spravljam nate? Še tekel bo pred mano. Kaj sem ti pa zdaj jaz naredil? Veš. Bojijo se nas.

Magda Serješ ga. Ciril. Prostitutke ne bom igrala.

Ciril Jebenti, v redu. Magda, madona. Saj moram roke v vis. Boš. Specialna agentka. In gôtovo.

Magda Tepec. O vsem tem bo še treba. Leon resno misli, da bi igral tudi Darko. Tistega. Ki si mu dal ime po Nikolaju. Ker ga Leon, genijalec z vsemi žavbami kot je, vidi, da je morilec.

Ciril Darko je fantastičen. Rekviziter. Razjebal jim bo tu njihovo božjo mater. Ker zna. Vse spremeniti v nekaj drugega. Tudi Žare, Žare je lahko pasji. Poznam jaz tipe, ki so nevarni kot hudič. Nikoli ne bo neki Leon, ali ta kurba Mariča priznala, da imata z njimi kakšno zvezo. Pa so, za vogali, jaz vidim rentgensko, kot rit in srajca. Kurbe in makroji. Ne glede na to, kakšen naziv dajo svojim združbam. Ampak potegnili jih bom iz dreka, ki si ga drug drugemu porivajo pod mizo!

Magda Kako to misliš? Tepec. Pijan si. Vse si pomešal, Nikolaja, Darkota, resničnega Klavsa, Žareta. Poslušaj, ni dovolj, zame, razumeš, da sem, kaj, specialna agentka v tvojem filmu. Moj talent. Je več. Pobiraš imena, prav ima Žare, da si plagiator. Nekje slišiš, da se je ena Jasmina, neka prostitutka obesila, navdušiš se, in že sem to jaz. Ciril, cunja si. Zajebal se boš. Usoda gre naprej. Ampak. Je odvisna

od človekove vzdržljivosti. Življenje si moramo izpraskati, Ciril. Mene glej. Mama in oče sta se prebijala. Veš, kakšna revščina, če sta bila z Dolenjske. Oče, dober do onemoglosti, madona, Saturnus. Končno bloki v Zalogu. Ampak sta mi dala vero. Volja, Ciril, je odvisna, če imaš dovolj moči za ljubezen. Ja. Ne bom igrala nobenih kurb, norih bab in policajk!

Ciril Nore babe ti igrati ni treba! O kurbah in policajkah pa tako ne veš nič. Kot tega ne, da je gostilničar Repnik vesoljni lopov.

Magda Še ti me boš z njim! Kaj pa ti o čem veš? Če me razumeš kot prostitutko, mi delaš krivico.

Ciril Aja! Oprosti. Žal. Ni človeka, ki nehote kdaj komu ne bi prizadejal. Kakšenkrat tudi velike krivice! Kaj moreš, če se ljubezni do Leona ne moreš upreti.

Magda Cinik.

Ciril Ne, vera v človeka. Čeprav sem pizda.

Magda Grem. Leonu ni dobro. Ciril. Če svojo krivdo razumeš. Lahko jo tudi spremeniš.

Ciril Prekrstitev je premalo. Magda, midva nisva nikoli fukala.

Magda Oho. Si pa naválil.

Ciril Si ti, če kurba ne, vsaj ena luciferka, Leonovo upanje, da bo preživel svojo smrt?

Magda Zguba. In ne znaš niti tolažiti. Kot me je, ko sem bila majhna, tvoj nemogoči žare.

Ciril Žare?

Magda Pa ne kot misliš.

Ciril Magda, povem ti. Leon, in njegova kompanija, eno je, da nekoga ubiješ, drugo pa, kako že rečejo, združevanje v kriminalne svrhe. Ha! Je pa samomor že bolj estetičen.

Magda Grem.

Ciril Med tiste? Falanga pedofilov. Razcvet kanibalstva. Vsi uživamo v njem.

Magda V pedofilstvu? Mariča! Zafrustriranka. Je njo oče?
Ciril Mariča? Ona je, kvadratni koren. Česa? Ničle. Zakaj te je Žare bratsko tolažil?
Magda Povem, če ne podpišeš tistega, kar hočejo od tebe.
Ciril Ni problema. Žare? Imela si očeta, brez besed.
Magda Idiot. Življenje je resno.
Ciril Točno. Zakaj mi je odveč mati na vozičku?
Magda Zadet si.
Ciril Razmišljam, da bi Renato spremenil. V.
Magda Zginila je.
Ciril Ja. Se zavedaš, da je Jasmina njena hči? In veš, da Renata vsak dan hodi na njen pogreb? Scenarij.
Magda Vem. Ampak Jasmine, Ciril, v nobeni obliki. Ni.
Ciril Niti kot neizpolnjenih upov. Tvojega od blagosti bebavega očeta.
Magda Šiziš. Kompleksar! Vse veš o gnilem svetu, ampak svoji mami, ji pomagaš? Komaj. Posredoval pa si Mariči, vem, dobrodelno idejo, naj Renato pošljejo v Italijo. - *Magda odide.* -
Ciril Kaj? Magda! Ja. Res. He! Sem slišal, da vratar Žugič še vedno čaka Renato, ki je ni bilo na poroko.

Peti prizor

- *Ciril, Žare; Leon.* -

Žare - *Pusti vrata priprta.* - Ciril, oprusti, če te motim. Čakal sem. Šefica. Pravi, da naj gre, Darko. Ker je podtaknjenec, lepo prosim. Ampak končno bi se našel. Začel na novo. Ne pa, da Leonu igra privatnega mrliča. Mileno, najino mamu bi nehal premlevati. Zdaj ima namesto nje Renato. Ki je izginila.

Ciril Kaj? Ah. Darko bo lahko nastopal. Kot bog. Za Leona. Ki hoče nadaljevanko. Zdaj jo bo imel, in naj gre k hudiču! Si rekel Milena? Ta je menda resnično mrtva. Bom pa v scenarij dal še eskadron smrti, policajke, ki pobijajo na svojo roko. Zdaj je že vseeno, zgodba je zgodba, isti kurac, samo serviraš ga, nasekljanega in s poprom. - *Slišati je Leona.* - **Leon** Kongres evropskih regij s sedežem v Strassbourgu je na plenarnem zasedanju sklenil, da s pomočjo koncesije, ki jo iz svojih sredstev lahko podeljuje posamezna država članica ter ob participaciji lokalnih dejavnikov, pri implementiranju ideala evropske skupnosti, podpre razvoj TV mreže. - *Ciril zaloputne vrata.* -

Žare Si rekel, da bo nadaljevanka?

Ciril Ideje se mi podijo po glavi. Jih komaj lovim.

Žare Darkotu moraš pomagati. Pogruntal sem, kdo piše. Stoj! Najina, Milena, že ni bila policajka. Se ti meša.

Ciril Ah, Žare. V nadaljevanki se nekdo, ne vem že kateri, pojavi, in ne ve, kdo je. Razumeš. Renata kot da je Milena. In obratno. Prevzem identitete. Jebenti. Vse sem zamešal. Pa sem že videl situacijo. Kaj mencaš, za tajno policajko, za eskadron smrti si upam angažirati lastno mater. Ravnokar, sem si upal prasici Mariči, v njeni pisarni, povedati vse. Kar imam v glavi.

Žare - *Stikal je in našel lista, ki sta ju pustila Mariča in Leon.* - Stoj. Jasno kot beli dan. Saj poznaš tisto Prešernovo uganko. Ko je z začetnimi črkami svojih pesmi napisal posvetilo. Tudi tu je tako. Zapomnil sem si. Da je v kulturnem domu pisalo: "Meso v globokem snu besedo sliši." Meso, torej M. In da je pisalo: "Atomov simfonija v duši goli." Torej A. M, A. Renata je imela na listku napisano: "Terase v nebu odzven so vedno tišji." T. In zdaj tukaj: "Rojenih pod ozvezdji zdaj, nikoli." R. Vse skupaj je M, A, T, R. Mater.

Ciril In? Zakaj bi bral v takšnem vrstnem redu?

Žare V tem je catch. Piše jih Darko. Mater. Posvečeno materi.

Ciril Ali pa je posvečeno matranju. Sadist.

Žare Ne poznaš Darkota. Pripravljen je, za razliko od tebe, opraviti resnično revolucionarno, več kot svetniško dejanje.

Ciril Seveda. Mazohist. Pizda, Žare, grem.

Žare Stoj. V redu. Napisal jih je. Nekdo. Pljúnuto, ti.

Ciril Kaj? Kreten. Veš, kdo je. Povem ti, nikoli ne bo priznal, ampak to je Žugič. Dal jih je Renati.

Žare Žugič s farme? Piščančji portir? Večna totalka? He. Če bi to bilo njegovo, bi vsakdo lahko postal kdo drugi.

Ciril Ja. Kaj pa misliš, da počne, za steklom, noč in dan? Tava skoz smrt, in je živ. Maršira. Skoz blazne. Pokrajine, ki jih ni. - *Ciril odide. Slišimo Leona.* -

Leon Bistvo identitete mora postati prav njena odprtost. Čim večja je identiteta, večja je lahko odprtost do drugih oblik vključevanja v skupnost in obratno. V tem je regijska pomembnost Studia Levitan za sredine kot so italijanska, avstrijska, hrvaška, madžarska, bavarska.

- *Žare zapre vrata.* -

Žare Ne vem, kakšne detonacije ima Darko v glavi. Kdor jih je že napisal, pesmi po studiu podstavlja on. Odlično! - *Pregleduje rekvizite. Išče.* - Ciril, da ni nujno takšen vrsten red. Res, ta je odvisen od mene. Turistična destinacija je lahko kakršnakoli, Benetke, ozvezdje Alfa Centauri, H₂SO₄. Aha. Tukaj je. - *Najde Darkov nahrbtnik.* - Magnet. Božanski genij lahko sam sproži potres. Asteroid, he! Torej se nam svet prikazuje na toliko načinov, kolikor nas je. Ampak moja arhitektura je odvisna od lakote, ne od pokrajine. Zalog je Zalog. Lahko pa je Zajčja Dobrava v Polju pri Ljubljani, znamenita zaradi nekdanjih revolucionarnih zborovanj, kjer zdaj stoji Studio Levitan, ali gospod Leon, ki pred svojo votlino vrti zajca na ražnju. Hkrati jaz in hkrati? - *Iz nahrbtnika izvleče starinski revolver.* - Darko?! To je. Nikolajev je. Oho. Ga je, dobil od njega? Ko smo bili mulci,

je Nikolaj za Savo grozil z njim. Prazne luknje. Brez nabojev.
He, he!

- *Vstopi Mariča, Žare še pravočasno odloži revolver med rekvizite.* -

Šesti prizor

- *Žare, Mariča; Magda.* -

Mariča - *Namerava si natočiti.* - Uh! Leon, levček, madonca, nisi zdrav, nisi. - *Zagleda Žareta.* - Kaj pa vi? Kje je? Ciril. Preveč pije.

Žare Zaradi brata bi z vami. Vem, da ima usmiljenje dvoje obrazov. Mehko srce in napuh. He, he.

Mariča Kaj?

Žare Apatrid sem. Človek brez domovine. Ampak sem tudi Franci Nabalanci. Sredozemlje sem preplul, ne bom govoril. Kot, hehe, noštromo na jahtah. Bili so kapitani in norci. In pedri in, pardon, pizde. Pa sem moral držati vsem. Vihar, hu, pogoltnemo, izpljunemo. Minomet kalibra culukaferpumpa usmerimo v Ljubljanski grad in. To je turizem. Stoj. Dobil sem stavo. Jasmina se je obesila. Ker.

Mariča Kdo?

Žare Ne povem.

Mariča Do Leona nimaš dostopa.

Žare Zaljubljen je v božanskega Darkota. - *Mariči.* - Kot neka madame vame. Brez smeha prosim. Torej? Stava. Vem stvari o Leonu.

Mariča Ne bo ti dal denarja, ker te brez tega, da mi poveš, kdo je Jasmina, ne spustim k njemu.

Žare Pred smrtjo je napisala mami, naj ga prosi, da bi govoril na njenem pogrebu.

Mariča Kdo?

Žare Hodila ga je bičat. V lederhoznah. In tako dalje.

Mariča Jasmina? - *Žare dobi poljub.* -

Žare Da se poserješ. Ampak to ni edini podatek. Lady Mariča, slediti morajo nagli ukrepi, bolj pokvarjen je kot v vaših najbolj zgubljenih sanjah. Razpršil je preklete delnice. Po firmah in bankah v Avstraliji.

Mariča - *Žaretu.* - Tepec. Tega ni mogoče vedeti.

Žare Jasmina je bila nekoč soseda. Vso mladost smo se ravsali med sabo. Z njo in z njenima bratoma, Klavs, Nikolaj.

- *Vstopi Magda.* -

Magda Mariča! Leon. Kaj mu je, ej! Poklicala sem rešilca.

Žare Potres! Gospa Mariča, življenje za vas. - *Odide.* -

Sedmi prizor

- *Mariča, Magda; Leon.* -

Magda Oho. To je bilo pa resno.

Mariča Krščanska ljubezen.

Magda Usmiljenka.

Mariča Srečna si lahko, Magda. Ne bo ti treba menjavati flaš za urin v postelji tvojega starčka, ker bo prej ali slej odšel na hitro.

Magda Bojiš se me.

Mariča Koga? Tipov kot Žare, Darko? Ciril.

Magda Rešil se bo.

Mariča Odrešil te bo.

Magda Ni podpisal pogodbe?

Mariča Naj te ne skrbi. Posiljevalci ne odnehamo.

Magda Zdaj razmišlja o Renati.

Mariča In?

Magda Ti si organizirala, da je Renata šla. V Italijo. In bog ve kam.

Mariča Poskušaš groziti?

Magda S čim?

Mariča Punca. Stvari so na svetu, o katerih se tebi ne sanja. Hujše od česarkoli. Tudi od tega, kar se mota po Cirilovi glavi.

Magda Gos zmešana, vsi govorijo, mene boš strašila, o tvoji paranoji pred biološko vojno s kloniranjem.

Mariča Daj no! Česa ne poveš! Misliš, da koga karkoli briga? Zakaj bi ga? Na primer za Leona. Crkne, pa kaj. Zakaj bi se mi smilil? Čas si je jemal za. Za nekaj. Če pa so me kdaj žrli črvi in raki, sem. Sem jih zbasala v torbico. Iz dreka briljanti, smaragdi. Pa naj se stokrat jeba. Kdorkoli. Miška Magdica. Podpisano imam od Leona. Pri notarju, da so delnice na njegovo ime prenosljive na osebo z mojim priimkom in imenom, stanujočo tu in tu in tako dalje. Truplo, Pikica Magdalenka, je moje.

Magda Pizda zafukana. Češplja. Ljubezen. Ti jo bom z jezikom. Vate. Nesramnica. Ljubezen ni telo, ampak. Kristus. Madona, ne morem crkniti namesto Leona. Zakaj!? Ker niso časi. Da bi se dalo, da bi ne bili prodani. Čreva ti bom!

Mariča Uf, pravi Lesbos. - *Vstopi Leon.* -

Leon Rekel sem jim. Moram. Še malo z ljudstvom. Vrtil se mi.

Magda Aha, blefer. Kriza. Presežne vrednosti.

Leon Kako veš? Magda. Zvedel sem ravnokar. Mariča. Totalka. Mariča. Konec nategovanja s tržno vrednostjo podjetij. Breja molzna krava je eksplodirala. Recesija dela svoje. Slast srhljivih novic iz politike, športa, fuč, ni več Studia Levitan. Ostala bo histerija, paranoja, sranje. Ah. Prihaja infarkt. Sesti moram. Ampak, vsi, z vama na čelu, brez strahu, to je. Še se najde rešilni pas.

Magda Pas? Za kilo, ki ti binglja okrog finančnih jajc. Nateguješ, pravljničar! Je Ciril podpisal? Če ni, pazi se, povem ti, on ima senzorje. Tako bo, kot hočem! Leon! Ja?!

Mariča Leon, ja?! Snif, snif. Rešilne hlačke voha. Čipkar! Pičkasti. Razlagaš ji, privatne zadeve. O naju. Leon, napovedujem ti klonirano biološko vojno.

Magda - *O Mariči.* - Tvoj denar razmetava. Kje je na primer nora Renata? Mariča je vse zagonila. Zase.

Mariča Uh, jebenti.

Magda Renata. Je živ človek. Ima otroke. Kot so. Klavs. Nikolaj.

Mariča Jasmina?

Magda Jasmina.

Leon Ni. Zame na tem svetu, Magdica, ni problema, ki ga ne bi. Predelal.

Magda. Še smrt, kurbir! Briga njega Evropa. On dela biznis. Kje? Ne povem. Zunaj običajnih ekonomskih projekcij. Seksualno ekonomski prevrat.

Mariča Kaj? Cirilov zelnik.

Magda Leonov. Sahara! Voda in krščanska poezija!

Mariča In slovenske kurbe.

Magda Sebe misliš?

Mariča Ah, gospodična Magda, jaz sem penzionirana, mislim tiste, ki čebljajo v Cirilovih norih zgradbah.

Magda Kje? Katerih zgradbah? Jebenti, matica, konstruktorska.

Mariča Daj no. Tam čez. Kaj vem. Na primer, silos. V Zalogu. V Cirilovem Zalogu. Kjer je naložil, lastno smrt.

Magda Kaj. Je podpisal? Naj te pofukajo. Tvoj ata.

- *Magda odide.* -

Osmi prizor

- *Mariča, Leon; Ciril.* -

Leon Mariča, reci scenaristu. Naj predela. Vse. To je oporoka. Daj whisky.

Mariča Pokvarjenec. Kaj pa delnice, in tako dalje?

Leon Tvoja mreža butikov, Mariča, bo šla v franže.

Mariča Lahko si boš z njimi nabasal mrliško blazino.

Leon Uh, nedolžnica. Ne verjameš, da moji by passi vodijo. Skoz vice v nebesa in pekel. Ne hecam se, reci, to je moja oporoka, naj scenarist razjeba, razčešplji vse. Naj zapiše vse o teh stvareh, ki jih imamo. Do zadnje kapilare. Od glave do ledvice. Od Leona do Mariče. Dolgo sem predeloval tuje smrti, zdaj bo moja lastna resnični bum.

Mariča Obešenjak. Ne bom legla s tabo v krstilnico.

Leon Magda, revica, ima nekakšne slutnje. Straši te, ha, s tisto Renato.

Mariča Ja. Tvoja Magda in njen scenaristični misijonar sta od nekod pritovorila Repnika, ki ne skriva, da veš zanj.

Leon Mariča! Čipkaste gate, to je najina skupna revolucionarna preteklost!

Mariča Leon, pozdravlja te Jasmina.

Leon Od kje?

Mariča Iz groba ne, z videoposnetka.

Leon Kako?

Mariča Leon. Ni več prekucuških časov, ko si bil mož na pravem mestu in si me zvlekel iz arhivov o tajnih sodelavcih notranjih zadev. Blefiraš z infarkt, ampak si pozabil na humoristične oddaje s skrito kamero. Jasmini je uspelo, da se v enem kadru njenega umetniškega izdelka pojavi celo tvoj kosmatinec.

Leon Že mogoče. Ampak, praviš, gospa inženir, da talent za pravočasno arhitekturo, da tega sem pa imel.

Mariča Ampak zdaj. - *Pokaže Leonovo glavo.* - Je tamle notri kamnolom apnenca.

Leon - *Zgrabi se za prsi.* - Srce. Pomagaj. Spet odhajam. Beli tunel. Črni marmor, banke. Sem mislil, da jih bom nategnil. Globalno. Če razpršim. Ah. Črne srajce so me zgnale v črno luknjo. Ah. Tale infarkt bo pa globok.

Mariča Sklonirala te bom, opica. Leon, afna, pika, si. Kje si, delnice, kje si razpršil? Kam?!

Leon V asteroid.

Mariča Spermator!

Leon Ah. Mariča, s takimi fintami? Kje si? Bella Mariča!

Mariča Če si mi kje podtaknil Renato. Če me dobijo, češ, da sem jo prodala. V gobec ti jo vtaknem, preden crkneš. -
Zagleda revolver, ga zgrabi. -

Leon Ali te umorim jaz ali ti mene. Ljubezen. Se nadaljuje.

Mariča Kaj je resnica, fukač?! O tvojih naložbah!? Po kakšnih avstralskih luknjah si našprical svojo Saharo?!

Leon Ledvice! Srce! Tumor! Aids! Kdo da več?!

Mariča Dáj, kurba. Tu imaš, póči se, kurba. Imela sem prijateljico. Ti kurba o nji ne veš nič. Ela. Ela se je imenovala. Dáj, če si upaš. Pred mano. Povej! Fsé! Veš, kak réče taki fóter, ko se strelja pred hčerko. Káka je njegová érbščina! Ták se je derô: "Drkajo si svoj kurac, dokler ne pride okupacija ali veleizdaja!" - *Leon zgrabi list papirja, ki ga je že imel v roki. -*

Leon Kolena sol izgrebejo v strminah,
gruleča hrbtenica, kvas in ruša,
se udre skoz križ, svoboda surovina

ožge v prsih kruh, zatrobi suša,
odlomi rog usode, črna lina,
razlita večnost zgodbo preizkuša.

- *Vstopil je Ciril z listom v rokah, močno pijan, bere. -*

Ciril Razlita večnost zgodbo preizkuša,
ki zlo in dobro spaja v istem viru,
da orgle misli hlad so, žgoča puša,
lepota z zlatim rezom boj razmerij.

Kvadrat presukan odtiskuje kote,

zaustavljen osemkrat, srebrno zrklo,
zaprto v grad brez vrat, odprto v note,
kot kaplja zdrkne skoz planjavo scvrklo.

- *Mariča odvrže revolver. Leon se ji opoteče v naročje.* -

Leon Marija, glumačica moja.

Mariča - *Cirilu.* - Pomagaj.

Ciril Madona, fant.

Mariča Ciril. Bedak, res si, zrel za likvidacijo. - *Mariča odvede Leona.* -

Deveti prizor

- *Ciril; Magda.* -

Ciril - *Gleda list v roki.* - Kdo mi je to dal? Evtanazija. Eh. Amnestija. Aha. Amnezija. Bom moral obiskati mamó. V Grosuplje. Tisti od Milene mi je dal ta list, Darko. Nikolaj je pa od Renate? Ampak zdaj ni več ne ene ne druge, in nobene mame. Žugič, revež pa čaka. Na Renato ali na Mileno. Da se mu prikaže. Da jo bo, ne, madona, bogokletnik pa nisem, da bi lastno božjo. Najti moram Mileno, e, pardon. Renato? Katero? Naj vratar Žugič, tam ima tisti piščančji hlev. Vtakne vanj Nikolaja in Klavsa. Klavsa? To je tisti iz moje zgodbe, ki ne ve, kdo je. Čeprav je zares. - *Magda naglo vstopi.* -

Magda Ciril! Si podpisal?! Leon me je izdal! Spodrinila me je. Mariča. Z delnicami, kurba!

Ciril Vse sem ji, kar je prišlo na misel.

Magda Leon, baraba, na smrt se zajebava z vsem, česar se dotakne! Zato je tako uspešen. Vseeno ga zdaj pobira, meni pa zapušča, kaj, neko zločinsko prekrščenje. Iznajdi vendar kakšnega kristusa, in ju uniči!

Ciril Uh. Da bi razgonil svet, do smrtne resnice, poskušam sam, brez navodil. Mariča pravi, da imam od blodenj mehurje v očeh. Moral bi jo v pisarni prepogniti čez mizo, in tiča vanjo. Jaz pa sem recikliral svoj podpis.

Magda Ja?! Na, Ciril, še je whisky! Če si podpisal, Leon crkava, ne zasluži, pesjan, niti poslednje želje, konec koncev, njegova oporoka je nič, podtakni mu kaj. Saj si pismen. Trgovina z belim blagom.

Ciril Magdica, to ni izmišljotina.

Magda Prav to ti govorim! Naj bo zares in hkrati še drugače. Kot oba brata. Darkov magnet?!

Ciril Kaj vreščiš! Dolenjka.

Magda - Šepetaje. - Ciril! Ni bil zdajle potres?!

Ciril Potres? Žare ga je podtaknil. Ali pa ti? Kjer je dim, tam je voda. Kresnice. Tam je kamnolom. Slovenija je kaménolom.

Magda Ciril, verujem vate. Rada te imam.

Ciril Uh, prežvekovalka moja. - *Nastavi glavo, da bi jo Magda pobožala.* - Čebelji hlev.

Magda Ja. Ciril. Hipoteko! Napiši scenarij s hipoteko. Naj bo na Zajčji Dobravi, kjer stoji Studio Levitan, hipoteka!

Ciril Nehaj! V glavi imam. Žito. Zdrobljen whisky. Ogromno ljudi. Žito.

Magda Silos! Raztrešči, bodi, prerok. Ciril in Metod! Madona, Ciril! Podjetje Silos. Prevzame Levitana. Zalog.

Ciril Žugič. Ko je pod gasom, postavi mulce pred zid, določi vsakemu svoj ton, potem pa dirigira. In pika! Ne poslušaj mojega bluzenja. Nič ne prizna, o sebi. Jaz priznam svojo bedo! Ampak, čigav pepel naj dam na glavo? Svoj, ali naj skurim vse te prašiče? Ker tega ne vem, sem iz jeter potegnil svetega Krpana. Namesto, da bi se zaljubil.

Magda Ciril. Vame?

Ciril Trapa. Leonova zapuščina si, zdaj pa hočeš, da bi te predelal v mučenico. Zaljubil, v svinje, ki so še žive. Da bi

svoje mehurje žrtvoval njihovi bedi. In vseh revežev. In se rešil silosa.

Magda Če Leona ne bo več, boš lahko zdelal Maričo. To zmoreš.

Ciril Razbil ju bom, oba. Še smo država. Mi odpustiš, ker sem ena, slaba tolažba?

Magda - *Izroči Cirilu naboj.* - Žare mi je dal tole, prejle. Je rekel, za Leonovo seme.

Ciril Kaj. Naboj.

Magda Našel ga je za Savo. Jaz ga ne maram.

Ciril Ja. Klavs. Klavs je rekel, da bo Žaretu rezal jermene iz hrbta. Zvezal ga je, ko smo bili pobje. Če ne pove, kam je skrtil naboje. - *Vzame revolver. Magda ne posveča pozornosti Cirilovemu početju.* -

Magda Povem ti. Resnično. Leon je Žugiču ukradel Renato. Slutim. Da mu je pri tem pomagala Mariča.

Ciril - *Skače ristanc po narisanim osmerokotniku.* - Nisem pijan. In pika! Črno seme.

Magda Uniči ju. Naj crkneta. Vsaka celica posebej.

Ciril Za takšen posel poišči kakšnega. Repnika. - *Namesti naboj v revolver in nameri vase.* -

Magda Ciril! Ne boš me. Še ti. Jebal. - *Zbeži.* -

Ciril - *Kliče Magdo.* - Jasmina! - *Povesi revolver.* - Prekrščevalci. - *Gleda luknjo v bobnu revolverja.* - Katerega leta smo? Bum. Vstopni, izstopni kanal. Oči pa osteklenele. Od naglega rojstva. - *Zavrti boben revolverja.* - Ta svoboda. Da nisem ne on, ne ona. Niti živ niti mrtev. Z iztrganim jezikom. Očiščen misli. Vse zgodbe v popku, in izlite skozi tele žleze. Ista krogla zadene. Ali izstreljena leta 1918 ali v talce. Ali na kakšni dobravi ali v judovski puščavi. Ključek do dna. Tam pa pokrajine z žitom in krilatimi piščanci. S kriki svetnikov in z gorečimi macesni. S kamnolomi in z obrežji. Osem lukenj in en naboj. - *Nameri proti občinstvu.* - Hudik. Dvojno vidim. Hik. Posluh. - *Odloži revolver.* - Posluh. - *Pomaha z listom papirja.* - Bingl, bingl. - *Jecljaje bere drugi del soneta.* -

Zastave plapolajo, bridki spevi
na njih, ljubezen, up, nebeški krti
prerivajo se v zvonovih, zevi,

peklenski veter žene nič predrti,
v glavi polž je, ki se izliže z dnevi,
spočetje ni začetek blage smrti.

P O K R A J I N A I I

Odpira se v griče, hribe.

- Ciril, Žare, Darko. -

Žare Pravijo, da je Leon guznil. Infarkt. Hm. Jaz pa zdaj vse življenje v sami srajci?

Darko V rokah imam zvezek. Kaj nisem zgorel?

Žare Vsi so pobegnili, ko si rekel, da se boš zažgal sredi studia.

Darko Kam greva? Kje sva?

Žare Sprašuješ?

Darko Ja. - *Cirilu, ki je ob njiju in jeclja.* - Pijan si kot žugič.

Žare Zverina, razpenja se, od zvezd do. Naju. Momljajoči kufer. V njem je spravljen božji popek in veliki pok. Sveta trojka. On in midva. V razodetju frčimo na kosmati preprogi.

Ne moreva umreti za Cirila. - *Laja, mijavka.* - Eh. Nič. Niti njegovega trpljenja ne moreva upijaniti. Strahoten srk. Srhljivo dolg.

Darko Žare, stopi na tla. Tunel je tamle, kjer železnica vijuga ob Savi. Če bi ta tunel šel skoz mene, bi jaz ne bil jaz. In bi lahko razumel, kako blazna razlika je. Med tabo in mano.

Žare Stoj. In jaz, prevzel bi nase uboštvo drugih. In bi mi preprosto ne bilo ime Žare.

Darko Ampak Klavs.

Žare Ja, Nikolaj. Klavs.

Darko Žugič mi je dal tole. - *Pokaže zvezek.* - Zakaj?

Žare V Renatinem imenu. Namesto ledvice. Preden je šla v božjo.

Darko In če je za Cirila? Žugič pravi, da mu je govoril nezaslišane reči. - *Bere iz zvezka.* -

Spočetje ni začetek blage smrti,
ker kdaj že sleherni je umoril mater,
v hipu, ko prostori vsi so odprti,
utrip noči je hkrati rojstva krater.

Očeta iz blodnjaka reši blaznost,
kot hči, ki biva onkraj, za kristali,
zločin razpade, osem strel v prazno
je novi kozmos, razdejan s korali.

Čudak sem, lestev iz neba in zvokov
razuma kost me vodi, namiguša,
v dno oseb sedmerih, kjer razjokal

se v Matr, Krst bom in, zafušan,
akrostih na piščali bom polokal,
telo dopolni, k čemur hoče duša.

D R U G I D E L

ČAS

hip

KRAJ

brez mej

OSEBE

Repnik, *gostilničar*

Milena, *gradbena delavka*

Ela, *klinična psihologinja*

Žugič, *vratar*

Jasmina, *kurba*

Klavs, *nevaren bolnik*

Nikolaj, *zapornik*

PP O K R A J I N A III
Dolina, ki se izgublja vase.

- *Žugič, Klavs, Nikolaj.* -

Nikolaj Telo dopolni, k čemur hoče duša,
da luč bila bi temni vir zenice,
puščica sanj, pekel nebo izkuša
s spektaklom tonov, ki premaga vice.

V boju s sabo grabiš vid svoj, brata,
ko z bdenjem lok napneš, si čas zavrgel
in nem, kot stvarnik sam, prestopil vrata
skoz nič v smisel, vero grobu iztrgal.

- *Žugič leži, kot bi ga umorili. Tuli, podobno govedu.* -

Nikolaj Uganka božja dere skozi žile,
besede melje, skrite v popku jazov,
rešetke odpira, da bi se cepile

vezi med mano in njim, da bi dokazal,
kako je odvisen le od moje sile,
iz rebra gnetem vrč za dvoje obrazov.

Žugič Nikolaj, to niso moje besede!

Klavs Ne? Nisi, Žugič?

Žugič Klavs, to. Ni moje!

Klavs **I**z rebra gnetem vrč za dvoje obrazov,
imena, votla srž, blestijo v glini,
kot grom in blisk, ki sebe je oplazil,
razgaljen skril se v prst kot svet edini.

Neštetokrat zadetek brez naboja
izvrta os svetlobe v črni strugi,

vejevje žarkov zlije v zrklo obstoja,
dvoboj se vase izteče, zmaga drugi.

Jezika ni, ki z njim bi se poljubljal,
a sega vame iz ran, in ni odmeva
v božjem trupu, množica se izgublja,

prežvečen loj, nabuhla v meni čreva,
kdaj me posrka oseba, žrelo zublja,
lobanja v prhutanju jader zeva.

P r v a s e k v e n c a

Tovorni vagon. Notranjost.

- Žugič, Repnik; Jasmina. -

Žugič - *Kleči.* - Repnik, me boš v tilnik?

Repnik Ne. Eno vretence za drugim, Žugič.

Žugič Da bom imel v glavi lepšo razsvetljavo.

Repnik Ja. Žugič, no. Kje je Klavs?

Žugič Repnik, nimam pojma.

Repnik Ampak za Nikolaja, priznaj, veš!

Žugič Sta ti ušla? S prešvercanim orožjem?

Repnik Oho! Žugič. Ujel sem tebe. Spotikaš se ob vagonih,
iščeš, potreben kot pavijan, Jasmino. Blebetaš o Cirilu, ki je
videl Klavs in Nikolaja. Kje sta?

Žugič Klavs, Nikolaj? Ju išče Leon?

Repnik Se še zajebavaš? K stvari, Žugič! Nisi pripravljen?

Žugič Umreti?

Repnik Ne izmikaj se!

Jasmina Umira. Čutim, da umira v zverinsko dolgem hipu.

Repnik Kdo, Jasmina?

Jasmina Ciril. Želel je mojo smrt. In pika. Črka.

Repnik Ustreljen je. Kajne, Žugič?

Žugič Jaz ne vem nič o tem.

Repnik Magda je obtožena.

Žugič Nič o tem. Jasmina?

Jasmina Ne poznam je.

Repnik Boš rekel, Žugič, da sta Cirila. - *Kaže Jasmino.* -
Njena brata? Jasmina?

Jasmina O njima, jaz, nič.

Žugič Jasmina? Nikolaj, Klavs? Klavs je v zdomstvu.

Repnik Nikolaj zapornik.

Žugič Jaz ne vem nič o tem. Bivši pijanec sem.

Repnik Vrtar, zvedel bom, kdo in kaj ti hodi v glavo.

Jasmina V srce! Daj ga, merjasca.

Repnik Torej, Žugič. Se ni?

Jasmina Ciril, sam?

Repnik Če se ni? Bi se moral?

Žugič Zakaj?

Repnik Žugič! Skrivaš se v svoji vratarski kletki in rešuješ križanke, ki se ti prikazujejo v štirih dimenzijah. A meni molčiš o njih.

Žugič O dimenzijah?

Repnik Odlično! Ja. O Magdi, ki se zaradi neke Cirilove zaveze v Leonovem scenariju ne sme pojaviti v nobeni obliki.

Žugič Leonovem scenariju?

Repnik Ja. Intrige z Leonovo oporoko, Žugič. Bivši alkoholik z luknjami v spominu. In zato nisi pripravljen pričati. Žugič. Bi ti bil sposoben tolikšne ljubezni, da bi samega sebe? Ali pa si Cirila ti? In si zato videl? Klavs? Nikolaja? Namesto, da bi bil praktičen in bi videl Magdo.

Žugič Svet je strelna rana.

Jasmina Kreten.

Žugič Jasmina. Nimam korajže kot ti. Kadar me tolče Repnik, se mi prikazuje Marija. Tvoja mati, devica Renata, in sveta Milena, in. Ti, Jasmina? Videnje nešteti možnosti, in. Kaj, različni bratje?

Repnik K stvari, Žugič! Kje sta? Nikolaj in Klavs.

Žugič Ob žarnici v moji glavi pišeta Leonovo poslednjo voljo.

Repnik Oho, Žugič?! Ne pišeta odpremni list za ta vagon?

Jasmina Lovita Leona?

Repnik Jasmina, ljubica! Leon je nedosegljiv. Tudi za božansko kratek hip ga ne ujameš.

Jasmina Je živ, mrtev? Hočem ga. Repnik, poišči mojo mater.

Repnik Jasmina, strigalica moja, ne vem, kje je Renata.

Jasmina Vsem piše pisma. Križem kražem. Tetovirane črke. Pasja mati. Judeževa rit. Vedela je, od nekdej, kaj se dogaja z mano. Repnik, kje so njena pisma?

Repnik Jasmina, koprivčica, o vseh vrst raznašanju vesta več znamenita poštarska klovna, Žare in Darko. A, Žugič?!

Jasmina Žare in Darko vselej izgineta nekam v svet, a za to plačata. Ti pa, Žugič, kurba skopuška, si pozabil name!

Repnik Ja. Žugič, naslednjič boš poravnal, kot se spodobi. Ali Jasmini ali meni, pravočasno. Svet ni rana, ampak vstopni in izstopni kanal. Vesel bodi, da sem dobra duša in dolžnikov ne utapljam v Savi z betonsko klado za vratom. Vem pa, da lahko kdaj na levih sencih opaziš, kakó pet centimetrov po dolžini in tri centimetre na široko manjka koža, da so naokoli zogleneli lasje in da je, če ima dotičnik srečo, kanal strela usmerjen tako, da nastopi takojšnja smrt.

Jasmina Ja, Žugič, fuk ni zastonj.

Žugič Jasmina. Utrujen sem. Odkar ne pijem več.

Jasmina Posiljuješ, Žugič, môra, povsod, čečkaš pesmi!

Žugič Ne o tem.

Jasmina Z mrtvaškimi besedami me jebaš, a ne plačaš! Pezde. Jajca na sonce! Repnik, nož!

Žugič Ni res, Jasmina, srce, ne pišem. Nisem Ciril, nočem, da si, imej pamet, mrtva.

Repnik Vsak ti bova izrezala po enega. Ne boli preveč. Je pa zdravo. Kot Klavs in Nikolaj.

Žugič Zajebavata! Kakšna, božja, apokalipsa! Jasmina, vendar, lahko bi bil tvoj oče.

Jasmina Ne poznam ga, prasca, ampak, Klavs je priča. Repnik, nož!

Žugič Noriš. Če ne veš, kdo je bil, kje je, kaj mu je, Jasmina, lahko te ima rad!

Jasmina Svinja, svinja, svinja, svinja! Tolažiš Me! Ne! Nočem. Repnik! Repnik, daj!

Repnik - *Išče po žepih nož.* - Samo trenutek, novokristjanka. - *Kot da nekoga sliši.* - Kdo gre?

Žugič Jasmina, ne moreš vedeti, oče, morda bi umrl zate. Poišči Klavs!

Repnik Kdo prihaja?

Žugič Nikolaj! Slabo mi je.

Repnik - *Ponovno kot da nekoga sliši.* - Kdo gre?!

Jasmina Je Klavs?

Žugič Nič nimam z njima.

Repnik Lahko to potrdiš? Zalog si zasul z govoricami o tem, kar naj bi nam zapustil Ciril. Igraš se z njegovo smrtjo in z dvema bratoma. Še slabše, z njunim upanjem in vero. Ampak za to imaš razloge. Ker si Cirila ti.

Žugič Jaz? To bi bil čudež.

Jasmina - *Se tiho smeje.* - Repnik. Repnik? Imaš ti? Leonovo oporoko?

Žugič - *S šepetom.* - Repnik. Jo je posedoval Ciril?

Repnik Žugič! Ne zavedaš se. Luknje od strelov v Cirilovem truplu so dokument. Tebi se lahko zgodi, da boš odpremljen v zapečatenem vagonu za toliko časa križem po Evropi, dokler do konca ne razpadeš.

Žugič Dokument? Čigav? Repnik. Človek, odpreš usta. In že izdamo same sebe. - *Kot da nekoga sliši.* - Klavs? Nikolaj? Prihajata, na osmih nogah. Madonca, bruhal bom! Jasmina, tvoja brata gresta!

Jasmina Še mrtvo me jebaš. Repnik, daj ga! - *Repnik zamahne.* -

D r u g a s e k v e n c a

Park. Križišče poti, trate, drevje.

- *Nikolaj; Ela.* -

Ela Od deset tisoč možnosti, Nikolaj, se je zgodila ena. Našel si s peskom posuto pot k meni.

Nikolaj Na balin ostriženi grmi in veje v lisicah.

Ela Odlično, Nikolaj! Točno. Sem klinična psihologinja in nadvse srečna, da te ponovno vidim. Tvoj kolega Klavs je, kot veva, kloniran, ti pa si me našel kot asteroid svojo orbito.

Nikolaj Kura. Privedli so me. In Klavs je moj brat. Kretničar v zdomstvu. Šolal se je vendar.

Ela Ja. Tudi ti si začel kot delavec, a nazadnje vseeno železničar. Vem to, saj razumeš, poklicno.

Nikolaj Krava. Živiš v tem parku, zunaj pa prekrščujejo. Razgnalo je kaznilnico in njene ustanove. Kdo bi se čudil, povsod svoboda, le v lastni duši ne. Zdaj pa anarhija, nobene oblasti, sesutje, krvave tolpe. In prekrščujejo z deli telesa. Škripajo z zobmi, dokler se jim ne udrejo solze. Svet je v razsulu, ženska!

Ela Brez strahu. Saj si, Nikolaj! Poznam to. Novokristjani. Ampak midva se ne dava, kaj, jaz sem še vedno Ela!

Nikolaj Koza. Iščem ga. Z njim, z bratom, ki mi je kot sin, bova ukrenila, pripravljen je prevzeti odgovornost. Le on ve, kje je izhodišče, križišče, v katerega lahko udarimo, enkrat samkrat, in jih za vselej. Aktivirati znam sam, ampak on je pot.

Ela V Sloveniji si, Nikolaj.

Nikolaj Česa ne poveš. Tu sem rojen.

Ela Ja, Nikolaj. Rojen, in? Kjerkoli na svetu, vsi smo novokristjani. Če to vemo ali ne.

Nikolaj Opica, lahko te z golo roko.

Ela To si želim. Ker ne čutim dovolj močno smrti. Nikolaj, vselej smo samo njen del in obenem del življenja.

Nikolaj Jaz sem hkrati, do konca, oboje.

Ela Že mogoče. Res, zato si se pripravljen žrtvovati. Bravo. In zato si tu.

Nikolaj Češplja.

Ela Priznaj, da si pripravljen. Nikolaj. Žugič se je že razkril. Ne da bi se zavedal, uprizarja dramo o meni. Vadi jo na žive in mrtve. Sveta Marija, devica, ki vsakogar ljubi brez usmiljenja do sebe, in krvavi za bolnike. Resnično. Si kdaj slišal sonet "Telo dopolni, k čemur hoče duša, iz rebra gnetem vrč za dvoje obrazov"?

Nikolaj Novokristjanstvo! Kje je Klavs? Nujno morava izvršiti nalogo.

Ela Eksplozijo? Ne boj se, Nikolaj. Žugič si zna pomagati, čeprav je z njim hudo. Rad me ima, lahko bi me imel tudi ti, Nikolaj, se izpovedal. Do konca, o vsem. Žugič pravi, da je v neki glavi, vidiš, uzrl cel niz prizorišč in oseb. Ki pa mu ves čas uhajajo iz rok. Kot ta hip midva. Ampak. Za nobeno ceno ne prizna, da piše sonete, čeprav se v njih skrivajo Marija in nebo, Kralj Matjaž in zvon, Martin Krpan in njegov kij, Bogomila in voda, same seksualne nemarnosti. In nekakšen Leon. Nič drugega ne ve. Zakaj ga preganjate?

Nikolaj Da ga preganjamo? Torej se Ciril ni sam ustrelil? Ela? Ga je Klavs? A? Kdo!?

Ela - *Objame Nikolaja.* - Verjamem ti, da si bog, verjamem, da bi Klavs, če hočeš, lahko bil celo tvoj sin, ne razumem pa, kakšna zveza je med Repnikom in Leonom, med eno odprtino v Cirilovi glavi in sedmimi od istega revolverja v njegovem trupu. Nikolaj, mili? Kdo je izza tvoje in Klavsove namere, da uničita novokristjane?

Nikolaj Norica, hočeš, da se žrtvujem za karkoli? Zate? In ne za. Za ves svet. V resnici hočeš izvedeti, kakšen je načrt, kje bomo udarili. Prasica.

Ela Kdo ste, ti, Klavs in Repnik? S Klavsom se v resnici izmikata drug drugemu. Da bi se ne izvedelo, kaj je s Cirilom, z Repnikom, in končno z Leonom. Nikolaj? Ne sprenevedaj se. Ni razdvojenosti.

Nikolaj Psihiatrinja neizobražena, veš, kaj je razpolovna doba uranovega jedra? Bedast model razcepljanja. Krinka, ki o materiji ne pove nič. Ja, razen, da je nič. Dokler jaz ne postanem ti. Ko bom na računalnik odtipkal skrivno geslo, križišče vseh besed. Tedaj se bo tvoja ustanova, Ela, multiplicirala do nič in ne bo drugega, kot le vse hkrati en sam nekoč, nekje. Hip v glavi, z vsemi časi.

Ela Nikolaj, seksi. Bog si.

Nikolaj Trapa. Božjim načrtom bom ušel!

Ela Psst! Zdaj pa zares, Nikolaj. So te policaji topli?

Nikolaj Če so me, je to njihova stvar. Nihče ni kriv. Razen novokristijanov.

Ela Ker verjameš, da so s prekrščevanjem sposobni prikriti, da smo vsi ubijalci.

Nikolaj Kdo, vsi?

Ela Tudi jaz.

Nikolaj Ti? Resno? Koga si?

Ela Ne povem. Dokler. Ne poveš sam.

Nikolaj - *Nikolaj posnema blejanje.* - Policijska mati božja.

Ela Res, nebeško slab spomin imam.

Nikolaj Si mi zato celo večnost zvonila v glavi s tisto arhitektinjo?

Ela Z Maričo? Zgorela je. Živa. V nekem požaru. Poročali so na studiu Levitan. Če je Klavs na to pozabil, si vedel ti. Načrtov, ki so se nahajali v njeni čudoviti hiši iz betona, stekla in bršljana pa tudi Repnik ni smel poznati.

Nikolaj Misliš, da s Klavsom ubijava? In ti misliš, da je kloniran? Če sem kdaj kaj takega rekel, je to pomenilo, da je dvojni agent. Norec. Sposoben je, da se izdaja za očeta od Jasmine. A z njo imamo, čeprav sva njena brata, vsi trije različne očete in isto mater, Renato. Klavs mi kar naprej, čeprav je navaden sin, prevzema očetovstvo nad sestro. Iz ljubezni, ki hoče biti močnejša od moje. A nisem še rekel zadnje besede. Žrtvoval se bom tako, kot si nihče ne more predstavljati. Ni treba iskati, ker je cilj tu. Povsod ste, prekrščevalci!

Ela Pomiri se, Nikolaj. Danes sem že začela. Z vrvjo v zvoniku. Privezala sem se na drogo. Ljubezen. Ljubezen je težje prenašati kot strup. Z vsako svojo celico ljubim bolnika.

Nikolaj Ja. Tudi mene. Zasleduje me. Neka Milena. Ali Renata? Mati? Kar naprej sili vame s svojo ledvico. Da bi mi jo darovala. Samo, da se ne bi srečal s Klavsom. Ker sva oba skupaj tempirana za svetovno eksplozijo. Eden od vlakov tu v Zalogu, na ranžirni postaji ga bojo sestavljali, ne da bi sami vedeli, eden od vlakov vsebuje v svojih vagonih kombinacijo. Verižno trčenje, ki z uranom 235 požene v zrak vso to smrt.

Ela Nikolaj, počasi. Ni Renata izginila? Žugič, ubožček, sicer ne ve dobro, kaj govori, a z interpretacijo njegovih izpovedi sem prišla na sled takoimenovani Leonovi oporoki. Kljub popularnemu mnenju, da Leona ni več, mi splošna anamneza človeškega hrepenenja omogoča posedovati znanstvene dokaze o njegovem obstoju. V Leonovi oporoki se namreč skriva

dediščina, ki se je nihče ne zaveda, a je cilj vsakršnih želj. Nikolajček. Z Renatinim izginotjem naj bi se začelo uresničevanje Leonovih načrtov, scenarija za novokristjansko vstajo.

Nikolaj Prismoda. Civilizacija grmi v prepad! To ni splet norih okoliščin! In tvojih naklepanj.

Ela Drži! Vendar sta po naključju za dokončno realizacijo te usode povezana v eno prav vidva s Klavsom.

Nikolaj Usode?! Česa se spomnite, zdravniki! Moj šef je vendar Repnik!

Ela Repnik?! Tvoj predpostavljeni? Se sploh zavedaš, Nikolaj moj, s kom sodeluješ? In to, kot si predstavljaš, iz ljubezni do človeštva? Porazno.

Nikolaj S kom sodelujem? Kaj. Z novokristjani?!

Ela Ni čudno, da te preganja neka, mati.

Nikolaj Repnik?! Novokristjansko izdajstvo?! Madona!

Ela Počakaj, Nikolaj, ne verjameš, da sem drogirana?

- *Odpira Nikolaju razporek pri hlačah.* -

Nikolaj Ko zaslišim geslo.

Ela Katero geslo?

Nikolaj Ne povem. Ampak. Ela! Da uničim, če hočem Zalog, Slovenijo, ne potrebujem Klavs. Dovolj so na tipkovnici računalnika črke MATR, KRST, ILN. Iln je ilovnat. Nakar sledi še ICA. Ogenj.

Ela Nikolaj, ljubezen moja. Drogirana sem, verjemi. Priznaj mi. Nikolaj! Kdo je Repnik? Kje je Leon? Zdravnica sem. A tudi sodelujem. Posedujem genomsko banko. Lahko te spremenim kot Klavs, da ne boš vedel zase. Verjemi, in zaupaj mi. Naj zaniha zvon, naj se zbudi Matjaž, naj se dvigne vojska.

Nikolaj - *Izvlače Elino roko iz svojih hlač.* - Nisi zadrogirana. Dokaži.

Ela Da mislim resno? Rada imam tebe in tvoj ogenj. Tudi za mojo norostjo je še nekdo. Do konca si prebudil moje pozabljenje, zdaj vem, da sva se z Maričo kot deklici poznali.

Bila je zoprna, nabasan žakelj. A se je zaljubila v mojo radovednost. Nikolaj, kje skrivaš svoj bratovski program? Operacija "Osmerokotnik"?

Nikolaj Kaj? Ja. Ni prekrščevanja, ne z ognjem ne z vodo, razen, če živ izgubiš telo. Odrešil te bom. Sam. Storil bom, da nihče ne bo imel pojma o meni, o tebi, o slovenskih prerokih kot sta Kralj Tomaž, Martin Brdavs in tista, Bogomilna, razneslo bo Slovenijo, nekdo, nekje, pa bo ostal živ, da bo imel možnost. Vedel bo, da to ni bila nesreča, ampak sporočilo. In izročilo.

Ela Daj mi roko, droga moja.

Nikolaj Če mi daš svoje telo.

Ela In ti meni Leona.

Nikolaj Ne. Hočeš, kurba, Cirilovega morilca ali mojo tastaturo? Ela, dejanje, ki se mu zavezujeva, bo le moje.

Ela Da uničim Leona?

Nikolaj Ujameš Repnika. In ga umoriš?

Ela Prekrstim. Nikolaj. Med življenjem in smrtjo je le ena ovira, trpljenje. Ampak zame ni smrti. Spočeta sem prej kot moj lastni oče.

Nikolaj Ela! Bliža se konec. Veliki sistemi se rušijo eden v drugega, borze, banke, korporacije, razpadajo države, komunikacije, mediji, družine, umetniki. A presegel bom, vse. Z dejanjem, ki je neodvisno od smrti. Žrtvoval bom Slovenijo.

Ela - *Ga objame.* - Mili moj, vroči, testament.

T r e t j a s e k v e n c a

Silos. Kulise v Domu kulturno umetniškega društva.

- *Žugič, Klavs; Milena.* -

- *V mraku slišimo intoniranje lestvice.* -

Žugič M, A, T, R, K, R, S, T, Tii. - *Hip tišine.* -

Žugič Minilo je. Da vaju otipam. To si? Ti. In to je? On. Kdo sta? - *Prizorišče se naglo razsvetli.* -

Milena Kaj je bilo?

Klavs Kje je to?

Žugič Ampak živi smo. Kdo sta?

Milena Krš in bodljike. Potem pa, odrasla sem, in juriš.

Komanda je komanda.

Žugič Si ti?

Milena Milena? Ja. Šla sem pred eno minuto po kruh. Majhna je, penzija. Čeprav sem delala štirideset let. Podjetje Zidar.

Skozi življenje pa brigade, taborišča, barake, nazadnje enosobno stanovanjce. Ampak, Žugič, kaj, zunaj res ni več nič? Ni Zaloga? Ni Karlovca? Ni Minhena? Šla sem po kruh, in bum.

Evo ga. Gôtovo.

Žugič - *Klavsu.* - In ti?

Klavs Ne vem. Iščem. Iščem zvezo.

Žugič Zapomnita si! Zatrvalo nas je. Še sreča, to je skladišče žita. Založeni smo z njim!

Milena Kako? Niti zrna. Vidiš. Pocrkali bomo.

Klavs Ven moram. Nanje!

Žugič Pomiri se! Ciril je govoril, da. Nič. Milena, jaz, odkar ne pijem, ni z mano nič.

Klavs Zunaj je drhal. Rušijo, pobijajo. Iščem brata.

Žugič Drhal? Pobijajo? Bravo! Razumeš! Res je, apokalipsa. Ropajo, zažigajo. Razgnalo je urade in podjetja. Izbruhnilo je. Ampak tu smo na varnem. Žito. Ostanemo lahko, dokler smo živi. - *Klavsu.* - Ne smeš ven brez naloge! Lahko greš le

reševat. A vedeti moramo koga, kako. Ciril, vedel je za. Nič!
Bela pika!

Milena Majka mila, če je to res, Žugič, ni več tvoje piščančje
farme. Kri bi dala zanjo. Žugič, človek, zakaj ne piješ več?

Žugič Eksal sem, Milena, dobro veš, tolikokrat, da se je podrl
gradbeni oder pred bifejem.

Milena V tvoji glavi, Žugič, v glavi. - Klavsu. - Klavs si!
Iščeta z Nikolajem mater?

Klavs Si rekla MATR? Si rekla Klavs? Si rekla Nikolaj?

Milena Ranjena sem. - *Pokaže svoj bok.* - Renata, vajina mati,
Žugič je priča, izginila je. Brez konca jo je čakal, a je ni
bilo na poroko.

Žugič Milena! O tem, jaz? Pojma ne. O Renati? Izginila.

Milena Ledvico, Klavs, sosed moj, lahko dam samo eno. Rekli
so, če bi bila mlajša.

Klavs Kaj?! Prekrščuješ. Sodeluješ, na skrivaj, z njimi zunaj?
Ki so. So uničili softver, da ni več vojne, le anarhija. Nisi
ti, Žugič?

Milena Bôgati, Klavs! Kje si, človek, zgubil pamet?! Bila sta,
v drugačnih časih, z bratom Nikolajem, ti pa že zdavnaj,
delavca v podjetju Žito. Odkar si zunaj, v zdomstvu, kjer si
se, praviš, izučil, ne veš več za sebe. Poznam to. Sama sem
doživela, vojna, juriš, malta, opeka, in kela. Veš, kaj je to,
kela? To ti je, dragec, lopatica, lopatka za malto, žlica. Uh,
ranjena sem.

Žugič Drhal! Klavs, ja, ščurki tlačijo hoste, levi žrejo
pomije, bravo! Zunaj je kaos. - *O Mileni.* - Izkrvavela bo.
Klavs! Zato je ona. Božja devica. Pri tem ostanemo! Zapomni
si. Če kdo pride.

Klavs MATR.

Žugič Klavs, mir, zdaj pa dovolj. Poslušaj. Magda je šla
nedolžna v zapor. Iščejo nas. Ostal boš tu in priznal, da si
Cirila. To je tvoja naloga. Ker so ga določili, zaradi. Nič.

Črn jezik. Sam ne veš. In boš rešen. Vsi bomo rešeni. Če kdo pride.

Klavs Iščem zvezo. Razumem. Nikolaj, brat, je zunaj.

Z dojenčki treskajo ob stene.

Žugič Lahko da. Odkar ne pijem. Vem, kaj je v glavi.

Eksplozija. - *Položi roko Klavsu na glavo.* -

Milena - *Gleda Žugiča in Klavsa.* - Krst.

Klavs KRST.

Žugič Klavs! Pomagaj. Ženska bo izkravela!

Klavs Razumem. MATR. KRST. Iščem Nikolaja. Načrt je, da vlak z vagonom in uranom prepeljeva proti zahodu. On ne pozna poti, jaz jo. Prevzemam odgovornost. Ker sem kretničar. Ne vesta? Zdaj ni več tirnic, premikanja železnih vzvodov. Zdaj je ekran in tipkovnica. In. MATR, KRST.

Milena Nič! Samo ti, Žugič, in ta onemogli kristus, ki pravi, da ne ve, kdo je, jaz pa se dobro spomnim, čeprav je minilo časa, ne moreš povedati koliko, da je Klavs. In kot bog, da je tudi njegov brat Nikolaj.

Klavs Klopotača. - *Klavs začne prestavljati dele kulis.* -

Milena Majka mila, da crkneš. Nikamor ne boš šel, jaz sem zgradila ta silos! Žugič, nobena božja nisem! Klavs! Stoj! Ali pa te. Stoj! Pusti moj zid. Silos je okrogel stolp. Glej žulje. Sestavljaš kote, da bi se v kakšnega skrtil in spet pobegnil. Stoj!

Žugič Klavs. Klavs! Pusti Mileno. Ona ti je božja. Kristus, Klavs. Ne vidiš, ženska umira. Nikamor ne boš ušel. Klavs!

Klavs Prav. - *Položil je kvadratno ploskev diagonalno čez drugo, ki leži na tleh.* - Štiri in štiri je osemkrat. - *Dvigne zgornjo ploskev in jo drži v rokah.* - Minus ena štirica je, ena. - *Ugotovi, kaj je s kvadratom na tleh.* - Ampak osem manj ena, je sedem. - *Odloži vstran kvadratno ploskev, ki jo ima v rokah, gleda kvadrat na tleh.* - Sedem minus kvadrat pa je, tri. - *Dvigne prvo kvadratno ploskev in jo izroči Žugiču.* - Operacija "Osmerokotnik."

Žugič Ja, Klavs. Ni matematične lepote, ni osmerokotnih krstilnic, ni pohotne znanosti, Klavs, ampak, groza.

Klavs - *Gleda Mileno.* - Nič ji ni. - *Žugiču.* - Semenovod, noč in dan čivkaš. Rešuješ križanke! Kaj sploh hočeš? Da zdaj pozabim MATR. KRST. Načrt! Da poginem v silosu! Strl bom Repnika, ker ima ideje, živ ali mrtev! Potem pa. Najdem Nikolaja, in z geslom v srce zločina, v skorjo in popek. Ne bo me več, nekakšen Leon, ponoči, dušil z blazino, ker ne bi smel sam nad drhal!

Žugič Kaj?! Že mogoče, Klavs, oprosti. Oprosti. Tudi jaz. Ampak nisem. Zbežal sem, ko sem na obhodu zagledal. Bežim. Nisem pripravljen pričati, da sem karkoli videl. Vselej sem bil zmešan, ne pijem več, zdaj pa, tudi jaz, kar naprej, sedem odprtin od strela v telesu, in osmi. Odbil je Cirilu teme. In tvoj Repnik, pravi, prisega, da je videl, kako je nori žare Magdi izročal naboj. In, nočem plačevati tem kurbam!

Klavs Geslo MATR. KRS. T. Telo dopolni, kamor hoče duša? Razumem. I. Iz rebra gnetem vrč za dvoje obrazov. Iz rebra gnetem, i. T. I.

Milena Nori žare, naboj? Darko, sine moj drugi, kot bog, je bil še bolj zmešan. Žugič, dragec! Preživela sem svoje življenje, gôtovo je, ni ga več zdavnaj, ampak, mater mu, ne priznam ga za svojega!

Klavs Potres. - *Hrum. Narašča in pojenja.* -

Žugič Glejta, nebo, in črke.

Lobanja v prhutanju jader zeva,
iskrijo gore se v ozadju srca,
oči izkljuvane s posnetki gneva,
ekrani drgetajo, bes je vkrcan.

Zapluje od smrti proti rojstvu barka,
glasovi zvezani z verižjem genov,
kosti brneče orjejo, dva žarka,

vihar tali se v kopno, žlindro zvenov.

Ostanki skladbe in načrt umora,
na obzorju trup možganov z lirsko frazo
razgalja ledja, temni snop predora,

ki ziblje se pripet v večnem mrazu,
kot mora raztaljeni zvon je zora,
nikdar ne vem, s katerim bo izrazom.

Č e t r t a s e k v e n c a

**Kamnolom. Opustela pokrajina, v nji starinski kanape, posušeno
drevo in osmerokotne, komaj vidne razvaline.**

Prvi prizor: Kanape

- *Ela, Repnik.* -

Repnik **N**ikdar ne vem, s katerim bo izrazom,
ko izdahnem, orosilo se zrcalo,
spremenil svet se v brezčasno fazo,
položil jezik svoj na božje tnalo.

Kalup na peclju, brhkost rajskih juter,
izvirni piš, pod listjem skriti satan,
model izsukan, vest gosti kompjuter,
da plazi dvojnik se skoz puh prešlatan.

Kot izstreljena v orbito breztežno,
peklenška soha grozo izžareva,
lebdiva s kriki angelov, da nežno,

brezgrešni Adam, ljubezniva Eva,
molčiva, sebi zvesta, nehvaležno
iskanje zvona ustavljeno, sameva.

Ela - *Sedi v kanapeju.* - Kavalir?

Repnik Ni bil maloprej tu? Nekdo?

Ela Kje?

Repnik Klavs?

Ela Ste prišli kot pacient?

Repnik Nikolaj?

Ela Razkrinkal vas je.

Repnik Nikolaj. Človek, ki je priča. Vsemu, kar storim. Enkrat kot takšen. Pa spet drugič. Kot kakšna oporoka. Torej, da je razkrinkal? Vse? Tiste, ki smo in tiste, ki nismo, vse po vrsti od mene do, Leona na primer? Kje je?

Ela Ni ga. Preprosto odpravil je Klavsa, vas, mene, sebe.

Repnik Pravi bratomor, gospa doktorica. Približno razumem, kdo je za vas Nikolaj. Resno se bojim, da to, o čemer govori, tudi misli.

Ela Ne zmanjšujte njegovega pomena. Kar Nikolaj misli, je že storjeno. Razpadava. V soju radiacije.

Repnik Res. Božansko.

Ela A ni povsem dojel božje partiture. Sledil je, virtuoz, zgolj lastnemu navdihu, v dobro človeštva je razstrelil atome, in naredil križ čez naju in ta svet.

Repnik. In poustvaril spočetje novega vesolja? Da so za to bili izbrani prav naši kraji?! Buf! In nas ni. Odklenkalo. Ampak. Ni Klavs nekakšen zvonar, oznanjevalec? Ki ga tudi iščete, gospa doktorica.

Ela Gospod Repnik, vaše zvodništvo je pretkano z resničnim svetovljanstvom. Ampak ta Klavs visi na vašem vratu. Z njim razglašate, da se vam zgublajo tisti, ki bi lahko kaj zapeli o Cirilu.

Repnik Poskušam uravnnavati vse te zapletene zveze med nami. Žene vas strast. Ker ste prepričani, da lahko pridete do konca nekim umorom, nastavljate z Nikolajem mrtvaške mreže, da bi se vanje ujela le ena riba? Leon?

Ela Če je žrtvovana Slovenija, ali celo ves svet, je potrjena vera.

Repnik V koga?

Ela Tudi v vas, gospod Repnik. Čeprav ste poklicni morilec.

Repnik Ah, gospa doktorica Ela, kam le vas pripeljejo vaše misli, če jih spočenjate na svojo roko. Ali pa z Nikolajevo. Obstaja le vera v nič. In vase. Kdo neki sta, Nikolaj in Klavs? Neka zgubljena zgodba.

Ela Ljubim ju. Ne verjamete? Kot vse, kot Žareta, Darka, Mileno.

Repnik Vse jih poznate? Vaše mednožje in glava v resnici terjata odgovor o Cirilu. Podpisal je pogodbo o neki nadaljevanji, potem pa ni našel konca in začel pisariti o neverjetnih povezavah med gospodarstvom, politiko, sodstvom, mafijo. Muči vas abstinenčna kriza. Najprej bo pomagalo, če vas pofukam, potem pa, da greste k meni v službo. In boste imeli mir. Na kile koke.

Ela Koke? Ha! Mrtva sva. Nikolaj je storil svoje.

Repnik Abstinenčna kriza. Saj me niti ne vidite. Trese vas. - *Se ji približa.* -

Ela Ja. Sama lahko, sama otroke. Sama jih spočenjam. Imam banko. Gospod Repnik, mir! Nazaj, s svojimi semeni, s kanapeja dol! Ne verjamete, da gospoda Leona, slovenskega, poznam osebno? Prišel je k meni zaradi genomske banke.

Repnik Pomirite se.

Ela Prišel je. In zahteval. Nemogoče reči. Bilo bi dobro, da ga ubijete. Vi to znate.

Repnik Ne. Bojim se, gospa doktorica, da bi kdaj bil kot on. Povezan z načrti, na zlati verigi od Zaloga do Kopra, in do

Frankfurta in Las Vegasa. Na ta način ne veš, kdo si. Ker ob vsem tem v resnici nisi večer. Gospa Ela, midva pa, spočniva!
Ela Gospod Repnik, mir! Vi še ne veste, da Leon zahteva dele telesa.

Repnik Imenitno. Ampak, preveč ste sami. Jaz zdaj odpiram novo gostišče. Za Logom. Pridite. Naj živi uničena Slovenija. Dol z abstinenčno krizo. Vaše prsi bodo jagoda na moji torti.

Ela Vi še ne veste. Da imam raka. Repnik! Jaz gene lahko mislim. In čutim raka. Vsak njegov grizljaj. Ta rak je permutiran. Žre material duše. Duša lahko obstaja le hipertrofično. - *Objame Repnika*. - Pomagajte. Moj oče se je ustrelil vpričo mene. Bil je zapit oficir.

Repnik Moj posel, gospa doktorica, je res nedolžen. V vrsti čakajo, pičke, da jim obrišem dušo.

Ela Res je, ljubi. Nisem diabolus. Pa vsak kurčev pacient tako misli. Sploh ni telesa. Ljubi. To se pri norcih ve.

Repnik Bravo. Vaši geni so breztelesni.

Ela Res se je vpričo mene.

Repnik Prav. Zaslužite si, korajža velja, svojo katastrofo. Ampak jaz nisem poklicni. Sem le organizator. Klavs je.

Ela Hočem do konca.

Repnik Hočete Leona? Ker naj bi dal umoriti Cirila? Zaradi blaznega razpona med njima? Gospa, ne pozabite na svojo znanost! Novokristjanska strast išče odgovor na mafijsko globalnost. Ampak žal svoboda ne ločuje med napuhom in zavistjo, med pohlepom in zavrtostjo. Tudi če anarhija očisti srca, ostane v njih brezno za pozabljena trupla. In, če se zavedamo ali ne, večna krivda.

Ela Nekdo je izza vsega tega, Repnik? Tudi vi jemljete reči sami v svoje roke. In ste zato odgovorni. Pravzaprav ste, novokristjan? - *Spogledljivo*. - Sijajno. Vojna se bije v sleherni celici družbe, in mesa.

Repnik Tako je bilo nekoč, gospa. Zdaj je iz medijev v naše duše do konca prodril izrek: slaba vest, najboljša vest. Bog je tako, hvalabogu, izničen.

Ela Molčite vendar, gospod Repnik! Oh. Niste bogaboječi?

Repnik Sem. Zato sem. Takšen. Ker me peče tisti, ki ga ni. Od česa, mislite, imam dar govora. Do konca hočete, gospa, a konca ni. Kje sva ostala? Leon? Nikolaj in Klavs sta le izvrševalca. Ki pa sta izven kontrole. Torej norca in zločinca. To je vse.

Ela Gostilničar. Ste vi pospravili Cirila?

Repnik Da bi vam ga serviral? Kot Leonovega odrešenika?

Ela Repnik, če uničite Leona, se vam predam, z vsem, za vselej.

Repnik Oho! Žal Leon ni kriv. Njegove roke niso krvave, niti če mu jih odsekam.

Ela Si ne želite, da bi izkrvavel?

Repnik Kdo? Saj niste, novokristjanka? Doktorica. Natančno veste, da je Leon zgolj ime. Naziv za infarktno likvidacijo. Kombinacija kemikalij. Gulp. In konec. Z vsakim, ki zaradi sekanja udov, ne vidi vsega članstva. **Ela** Leviatan. Z enim srcem? Ne pozabite. Nikolaj je storil svoje. Iz sekunde v sekundo sva bolj iznakažena. Ampak lahko sva hitrejša od časa. Podajva se v Zli Log.

Repnik Vas vznemirja Leonova oporoka?

Ela Ni ga, ki bi jo bil sposoben izvršiti.

Repnik Le vi?

Ela Ljubim vas.

Repnik Trezni ste. In takšne gole besede.

Ela Gospod Repnik, pravi brdavs ste, če vas je že prineslo sem, morava dati od sebe več, kot zgolj slačenje.

Repnik Gospa mesarica. Naj rečem, da vas ljubim?

Ela Ni potrebno. Ljubitelj detajlov, vaš kij nabija v polno. Odrešena sva, mojster Krpan.

Repnik Ker sva celo brez teles? Kot vaš oče? Ela, zvončica.

Ela Pravzaprav sem si vas predstavljala bolj podobnega Leonu. A ste drugačni, zgolj njegov mnogokratnik, ki je zaradi ene kosti pripravljen požreti truplo. Čeprav se namerjate, da bi tudi mene, vam ne bo uspelo. Obdržala vas bom. Gostilna Zali Log. Novokristjanka? Ne. Vadili boste z Žugičem. Neštetokrat morate umreti. Spoznali boste Leona, pa naj je ime načrta, mrlič ali človek, tako da boste vadili svoje odrešenje. Mir! Ali pa vas požre moj rak. S smrtjo si šele nič. Z ljubeznijo do mene pa si kvečjemu. Nihče.

Repnik Kako? Gospa! Obljubili ste mi brezčasje. Eksplozija v Zalogu se je vendar že zgodila! Ela!

Ela Iskanje zvona ustavljeno, sameva
drevo razraslo, zgrizena podoba,
neznanski sad, kot sonce in luna seva,
obris obraza poln preko roba.

Izriban do vretenc vodnjak je s krivdo,
postave vlečejo se iz globine,
z vrvjo udarja hči očeta, zlil bo
svoj srd v vedro sin, skoz mater rine.

Objemi kot nihče me, umorjeni,
razpusti misli, razcefraj se v gazo,
ki pije kri v jami neizrečeni,

dokler telo se ne izčrpa v vražo,
da Kajn in Abel ljubita se v meni,
celote izris, povezan s srčno razo.

Drugi prizor: Drevo

- *Jasmina, Klavs.* -

Jasmina - *Klavsu, ki je privezan k drevesu.* - Oče. Umiram od žalosti.

Klavs Jaz sem.

Jasmina Umr!?

Klavs Ker živim v peklu.

Jasmina Kaj žalost ni pekel?

Klavs Ne. Mrtev sem, ker mi ni žal zate.

Jasmina Vseeno te bom ubila.

Klavs Da bi vstala od mrtvih?

Jasmina Ne verjamem v pravljice. Zavezala sem se z resničnostjo, bedak. Da se ljubezen ne bi strgala. In ugriznila. Ampak. Sestra jo mora urezati v bratovo telo.

Klavs Sestra? Še, polbrat je. Iščem ga. Izginil. Ker me išče. Da bi me? Ker sem? Mater. MATR?

Jasmina - *Udari Klavs.* - Torej me ni žive raztelesil, neki oče? Nekoč. Kurbir. Si me ti? Obesil. Ali Nikolaj.

Klavs Kdo?

Jasmina Tvoj brat! Z Nikolajem bežita pred materjo. Ker je čutila vse. Bila je vajina. Renata. Zame je ni. Le s peresom, v mojem popku. Morala bi jo razdevičiti, vidva, brata! - *Cvileče, potem divje.* - Leon. Leon. Jaz sem prihodnost. Sprostitev, absolutna in totalna erogena cona. Novokristjani smo vesoljna koža, orgazem večnega ubijanja. In smo zato, s plamenom svetega telesa, vstajenje, ki je neskončno. Kaplja za kapljo! - *Tiho.* - Leon. Leon. - *Izvleče nož.* -

Klavs Leon? Leon. - *Prijazno.* - Porezala se boš.

Jasmina Ne boj se, vajena sem. Odsekala ti bom uho.

Klavs Da ne bom slišal svojih krikov?

Jasmina Ne. Ker nisi Kristus, bova, prasec, najprej jezik.

Klavs Imaš od tega polomljene členke? Odrgnjene sklepe?

Jasmina Zaradi zmečkanih ljubezni. Ti. Pankrt. - *Nastavi Klavsu nož na prsi.* - Križanec.

Klavs Jasmina. Rešuješ se, iz groba. V njem naju ni. Ne živim. Ne ljubim nikogar. Jasmina? - *Premolk.* - Zdaj vem, Jasmina si. O čem govoriš? O bojazni?

Jasmina Si pozabil? Ujela sem te. Rešila pred Nikolajem.

Klavs Pred kom?

Jasmina Nočeš biti moj oče? Umirati z mano?

Klavs Če poveš, kdo sem.

Jasmina - *Udari Klavsa.* - Kdo je bil moj oče? Žugič pravi, da od tebe lahko zvem vse.

Klavs Žugič? Žugič. Zaradi njega sem se ti pustil zvezati. Dokazati hoče, da je. Da je on sam, nič. Terja usmiljenje. Surovež. Z grozo. Muči s sočutjem. Do vseh ljudi. Hoče, da prevzamem namesto neke. Kaj že? Prevzamem namesto koga? Da se žrtvujem, za koga? Zate? Pomagaj, Jasmina, muči me, Žugič, z neko. Z mrtvo? Z Mileno. Jo poznaš?

Jasmina Milena. Je bila to soseda? Ki je kot otrok jurišala v neki vojni? Z imeni Igman, Banija, Karlovac, Ljubljana, Zalog? Jebemomaterboga. Pizda. Je to bilo res?

Klavs Vem. Zdaj vem. Od prej in vnaprej. Stisnem pest. V glavi. In dvoje škrlatnih jajc, zbesnelih oči, hrepeni, išče, da bi se razplajalo. Kjerkoli. Kadarkoli. In tvoje novokristjansko vesolje, Jasmina, kot nič, izgine. Ker vse, kar bi samó lahko bilo, tudi v resnici je.

Jasmina Ti si poklicni. Ne. Resnični morilec.

Klavs Res. Kdo sem? - *Premolk.* - Zvozla se mi, ker vedno znova srečam mater. Od prvega spomina naprej. A vselej nekje. Zunaj. Renata. Sem jo jaz? Kdaj?

Jasmina Umoril? Če si, prevzemam dolg.

Klavs Do koga?

Jasmina Materin, do sebe. Krvav voz. Sežeš vanj, eden in eden je nobeden, blazni ritmi. Množica reči. - *Trza.* -

Klavs Pomagaj. Uničiti bi moral, načrt je bil, z drugimi vred, celo spomin nate? Izmučen sem. Od tega, ker so vselej novi razlogi, za dogodke, omrežja. In v njih. Neka božja Mariča. In Leon. Klavs je moje ime.

Jasmina Otrok. Tujec. - *Se ga dotakne.* -

Klavs Jemati dih, Jasmina, ponoči, v spalnici prehodnega doma, železna postelja, Pas de Calais. Ker nisi njihov.

Zbežal sem. Legija. Plačanec. Indokina. Venezuela. Mehika. Gabon. Nova Gvineja. Kamčatka. Antarktika.

Jasmina - *Ga ustavi.* - Spominjam se. Pripovedovali so o tebi.

Klavs Se spominjaš? Tudi jaz. Ob produ. Bil je neki Žare. Kar naprej se je smejal. Nisem prenesel.

Jasmina Je vse to, Žare in Milena, že bilo ali še bo?

Klavs Nikolaj. Je brat? Zakaj si me pripeljala sem? Zaradi njih?

Jasmina Bil je tudi, Darko. Vselej sem prevzela komando. Zato me je Magda sovražila. Magda? Magda. Njihova kurja vojska, njena, Žaretova in Darkova, je to že bilo ali še bo? Magda. So jo zaprli? Obtožena umora? Če sem mrtva, se ne moreva poljubiti z njo. Res bo šlo vse, Zalog, Ljubljana. Svet.

Klavs Jasmina. Zberi se. Naj do konca povem svojo zgodbo? Iz smrti naju lahko izvlečeš, če veš, do konca trdno, da tvoje rojstvo nima nobenega pomena. Za nikogar. Spominjam se. Ne vem. - *Naglo in jecljaje.* - Če daruješ del svojega telesa nekomu, ki ne ve ničesar o sebi, boš spočela novo vesolje.

Jasmina - *Zasadi nož v Klavsovo dlan.* - Nisi mrtev. - *Zareže v svoj kazalec in seže z njim v Klavsovo rano.* - Nisva ne živa ne mrtva. Za večno sva. Od vekomaj nisva.

Klavs Po dolinah razpadajo trupla.

Jasmina Strel v tilnik. Žica okoli vratu. Pehotna mina na trebuhu. To je tvoja zgodba. Ljubi moj Klavs. Poznam te.

Klavs Reši me, Jasmina.

Jasmina Vse je porušeno.

Klavs Ne verjamem, da umirava.

Jasmina Če veruješ, da ne, si lahko moj oče.

Klavs Ki ga ni? - *Jasmina ga poljubi.* -

Jasmina Si. A ne kot telo. In ne moreš nadomestiti umorjenih. Kako bi jih rešila, oba? Ne vem. Zato sem tudi jaz morilka. Zato si ti nikoli končna ljubezen. Nihče si, ki je hotel postati nekdo. Nekdo drugi? Odpovejva se, do konca, sebi. Potem ne bova v vsakem trenutku tudi smrt. Moj poljub pomeni to. Odpusti mi.

Klavs Nisi novokristjanka? Nisva resnična. A sva. Ljubezen? Naj se žrtvujeva, se odpoveva dokončni resnici? Z resničnostjo v vsakem trenutku posebej? Za vsakogar. Vekomaj. Kako? S katero ljubeznijo? Kje sva?

Jasmina V kamnolomu. Nad Kresnicami. Pri Ljubljani. Vse je porušeno. Gori. - *Jasmina ga odveže.* - Ne bova se več videla. Ni imen. Tudi tvojega in mojega ne.

Klavs Vonjam zažgano travo.

Jasmina Sploh ni sorodstva. Ne najinega. In ne nikakršnega. Vse je ljubezen. In prav nič drugega.

Klavs Resje plamti na robu kamnoloma.

Jasmina Celote izris povezan s srčno razo,
iz skal navzgor prši, se vije reka
in zлива se v nebo z vzboklim plazom,
s prameni zlatimi se dan izteka.

Zavest o umrljivosti, milina,
od onkraj skozi drevje, kaplje, bitja,
svetlijo videnja v temini, klina
zaupanja žari v razlogih gnitja.

V noči oranžni ti bom rane izmila,
odšla s teboj na prod, da se zazreva
v bron temačni, plameneča krila,

daljavo, ki ta svet in naju odeva,
golota krhka, luč bo preminila,
a radost poje v krajih, kamor greva.

Tretji prizor: Osmerokotne razvaline.

- *Milena, Žugič; Nikolaj.* -

- *Milena ožema obleko. Žugič poje.* -

Žugič - *Durovski trozvok.* - I. L. N. N. L. I. - *Molovski trozvok.* - I. C. A. A. C. I.

Milena Zakaj, Žugič?

Žugič Ker vselej pridejo. In ko se pogovarjajo, Milena, gredo iz njih reči, ki oživijo. In držijo ta svet.

Milena Ah, Žugič. Ničesar ni.

Žugič Dim, oblaki in saje?

Milena V resnici čakaš svojega Cirila.

Žugič Ne. Čakam druge. Magdo, Maričo, Leona. Žareta. Darka.

Milena Renato?

Žugič Mhm.

Milena Prevezla sem, dragec, njeno identiteto.

Žugič Misliš, da se boš pod njeno krinko lahko na lastno pest lotila novokristjanov, če so še kje? - *Premolk.* -

Milena Žugič, cunja si. Zato si, kjer si. In boš ostal. Majka božja!

Žugič Zaradi teh besed te kar naprej vidim, Milena. In poskušam, da ne bi imel nič proti tebi. Rad te imam. - *Premolk.* -

Milena Tiščijo, oblaki.

Žugič Spet bo neurje.

Milena - *Séde.* - Uh. Voda odteka. - *Premolk. Začutita, da je začelo deževati.* -

Žugič Kaplje pa debele! Razlite hruške.

Milena Repnik in Ela, kakšna smrt! Vsaka sekunda posebej.

Žugič Ne moreš ju poznati, Milena vendar, že zdavnaj si mrtva.

Milena In ti? Ih! Popadki.

Žugič Boš rodila? - *Premolk.* - Nekdo se vzpenja gor.

Milena Dušo bo spustil.

Žugič Kdo je?

Milena Žugič, srce, nisem le zdavnaj mrtva, ampak dvakrat. Kot Milena in kot Renata.

Žugič Nikolaj gre! Pogan, ušel mi je, ni hotel do konca poslušati zgodbe o Cirilovem, semenu.

Milena V žlici bi ga! Nikolaj je kriv. Za vse to.

Žugič Ah, Milena. Ne razumeš. Novokristjani, turobni so. Ker občutijo razliko med sabo in resnico.

Milena Banda! Ni krsta! Gôtovo. Amen. - *Pojavi se Nikolaj ves izmučen.* -

Nikolaj Prerojenje! Uspelo je. Ne le eksplozija, potres! Plazovi grmijo v sotesko Save! Vse je pod vodo. Zalog, piščančja farma, silos. Park v umobolnici. Požarov ni le še v tem kamnolomu. Posrečilo se je! Slovenija je uničena. Žrtvovana za zgled svetu. Svet je odrešen! Zdaj bojo ljudje dojeli, da nastaja novo vesolje. Sprememba celic. Iz kanibala v umrlega Boga.

Milena Dve, bosta, dve družinici. V Zalogu. Ena mati. In druga. Milena ima Žareta in Darka. In Renata. Ima Klavs, Nikolaja in Jasmino. - *Udari strela. Grom.* -

Žugič Nikolaj, je Klavs ubil Cirila?

Nikolaj Zakaj bi ga?

Žugič Videl sem ga. Z odprto glavo. Z vsemi, ki so v nji. In zbežal.

Milena Majka mila.

Nikolaj Madona, kdo je ta ženska? Takšna si kot moja mati. Pogrešana Renata. Ali si Milena? Si? Mati? Kdo?

Milena Si, nisi? Ne morem ti jaz, Nikolaj, pomagati. Uh, boli, prijateljček. Živiš ali ne, ni pomembno. Lahko pa moriš, do konca, in ne boš ujel svojega zla.

Nikolaj Konca. Čigavega?

Žugič Ne vem, Nikolaj, odkar ne pijem. Častna reč.

Milena Uh, teče. Jezero. - *Neurje se razdivja.* -

Žugič Kot bi rignil Repnik.

Nikolaj Ženska! Teh, ki so hodile k meni, me izbirale, bilo jih je! Kurbe. Z leti pa, uganke! Konec je, hvalabogu, za vselej, tega, da bi kdo še imel srečo in preživel svoje življenje kot poštenjak samo zato, ker nikoli ni zašel v stisko. To je urejeno. Pa če si tisočkrat Darkova mati Milena. Madona. Lije. Ha! Voda iz doline sega že, do roba.

Milena - *Stoka od bolečin.* - Nisva se ljubili, z Renato. Nikolaj, a obe sva, sanje, da najdeva, ena ali druga, normalnega dedca.

Žugič Nikolaj. Je Repnik ubil Cirila? Ker je pripovedoval zgodbe o Mariči?

Milena Zastavil si, bog bôgova, sebe, državo, dediščino, evo ti, v zálog, še od mene. - *Nespodobna kretnja.* -

Nikolaj Hočeš moj konec, ker tudi tebe ni? Pizda novokristjanska! Nisi, mater ti tvojo, niti svoje telo niti mrtva Renata. Do grla te imam!

Žugič Nikolaj, pusti žensko! Iz eskadrona smrti je. Tajna organizacija za likvidiranje novokristjanov!

Milena Izginil si, bože moj, napravil se kot da iščeš, krstitelj, svojega Klavs! Zaslužiš, bogami, svojo mater. Prezela sem njeno. Ne telo, sine, Renatino ljubezen. Našel se bo, ki ni rojen.

Žugič Vidiš! Nikolaj. Razumeš. Prezela je, da se kot pripadnica eskadrona smrti lažje prikrije, njeno identiteto.

Nikolaj Kaj? Vem. Renata je bila umorjena. Da so lahko prodali njeno ledvico. - *Premolk.* -

Žugič Nikolaj, kje je Klavs?

Nikolaj Kjer Jasmina.

Žugič Nikolaj. Tvoje početje? Zaradi Jasmine? Ali Renate?
Zanjo sem upal, da se je samó zgubila.

Nikolaj Zgubila. Je to tvoja bolečina? Novokristjan.

Žugič Želja. - *Premolk.* - Naliv pojenjuje. Kot bi Leon pod
zemljo goltal ribez. - *Milena kriči zaradi krčev.* -

Nikolaj Ja. Ne dežuje. A še več oblakov. Saje.

Žugič Nikolaj, boš ti, prevzel Cirila?

Nikolaj Žugič, ne streljam v Cirila. Niti v mrtvega.

Žugič Zakaj v mrtvega?

Nikolaj Samo ženska ustrelil tolikokrat.

Žugič Tista? Mariča!!

Nikolaj Cepec. Ni ga, ki bi, razen poklicanega, mene, lahko,
prevzel Leonovo oporoko. Kriva je Magda.

Žugič Za koga? Za oporoko, ki je ni? Za Klavsa, zate in,
vajino igranje z usodo? Za vse?! Kriva za Cirila, ker je
posredoval, da je Renata, šla? Kriva, ker ni drugačnih besed,
kot jih poznamo?!

Milena Uh, mrtva sem. Odkar vem. Od muke. Žugič, čakaš svojega
Cirila, ampak smrt, bratec, naj te ne žre, tudi umira.

Nikolaj Voda narašča. Hudournik, tam! Čez rob gre!

Žugič Jaz sem, Cirila. Osem strellov. Njegove zgodbe. O ljudeh.
O poslih, prostituciji, prodaji orožja. O tem. Da jaz pišem
sonete! Muči me vsaka beseda, priznam. In sem iskal
kakršnekoli, magari božje stike, z ljudmi. Pa ni šlo. Zato
nočem z nikomer. Obstaja hip, ko se objameš z vsemi, pa je to
umor. V srcu, v možganih so vselej nove celice in v njih
krivda, ker ne vem zanje. Zato sem ga moral. A kdo je mene,
vaju?! Že zdavnaj. Bog, ki smo ga požrli? Norci. Založili smo
svet. Kam?

Nikolaj Žugič. Repnik je poiskal Cirilovo truplo z odprto
glavo in vanj izstrelil sedem nabojev. V Leonovi oporoki je,
da ne sme biti izvršena v nobeni obliki. Niti kot samomor ne.
- *Premolk.* - Sem se zato, zdaj, zatekel k vama? - *Hrum.* -

Milena Porodna voda. Čez breg dere.

Žugič Zalog, na življenje in?

Milena Odplavilo bo novokristjane. Povem ti, Nikolaj, srce, svojo tajno. Eskadron sem, ki ubija smrt.

Nikolaj - *Mileni*. - Si me našla?

Milena Koga?

Nikolaj Se bom moral prekrstiti?

Milena To veš ti. - *Stoka od bolečin*. -

Nikolaj Odnáša nas! Bom umrl? Milena, boli, ko umiraš? Povej, ti veš. Pomagaj. Žugič! Bo Magda oproščena krivde?

Milena Rodila bom. Pa če me ubiješ.

Nikolaj - *Mileni*. - Tudi če ne, si. Si. - *Nikolaj se oklepa Milene, skoraj davi jo*. -

Milena **A** radost poje v krajih, kamor greva,
ne zve nihče, le ko pogoltne sebe,
izbljuva drob zvenenja, ne okleva,
semena kamnov, iz smrti dolg izgrebe.

Vest, ki oživlja črke, sled umora,
prizore v opnah skrite, krščen judež,
le mrtva sem kaj več kot nora,
vstajenje žrtve, iz ničā božji čudež.

Poji votlina, kamnolom nebeški,
iztrgano ožilje, vanj zapiši,
da mota se iz vretena v muki težki

ljubezni moč, da v marmornih zatišjih
se premetava Bog, kot stok človeški,
meso v globokem snu besedo sliši.

- *Mileni se iz telesa odvali kamen*. -

P O K R A J I N A I V

Vzbočena planjava.

- Žugič. -

Žugič - *Drži v naročju kamen, v njem so besede. -*

Meso v globokem snu besedo sliši,
Atomov simfonija v duši goli,
Terese v nebu odzven so vedno tišji,
Rojenih iz ozvezdij zdaj, nikoli.

Kamniti zublji magme v gorah strti,
Razlita večnost zgodbo preizkuša,
Spočetje ni začetek blage smrti,
Telo dopolni, k čemur hoče duša.

Iz rebra gnetem vrč za dvoje obrazov,
Lobanja v prhutanju jader zeva,
Nikdar ne vem, s katerim bo izrazom

Iskanje zvona ustavljeno, sameva
Celote izris, povezan s srčno razo,
A radost poje v krajih, kamor greva.

O ZALOGU

V Prvem delu nastopajo osebe, ki predstavljajo poglobitve slovenske družbene sloje. Vzete so iz realnih, celo dokumentarnih situacij. Njihovi problemi se dotikajo povezav med politiko, gospodarstvom, kriminalom, kulturo. Človeški odnosi so zastavljeni v govoru, ki se približuje vsakdanjemu eliptičnemu izražanju. Paradoksalne dialoške vijuge nakazujejo globlje plasti njihovih existenc. Začetna enostavnejša zgodba vse bolj izostruje vprašanja našega časa in družbe do zapleta, ki ga **Drugi del nadaljuje na povsem drugem, irealnem nivoju**. Kot generalna vprašanja družbe, njenih psihosocialnih momentov ter možnosti moralnih in etičnih razreševanj v sodobnem materialno ter duhovno zmuzljivem svetu. Zato se sproščeni komedijski začetek kmalu vse bolj razpira v groteskno, absurdno in končno tudi tragično, obenem pa odprto dramsko obliko z zgoščenimi dialoškimi formulacijami.

Dekonstruktivski dramaturški princip po eni strani vodi k razkroju zgodbe kot kompozicije smiselnih dejanj, ki so nosilci zgodovinskega, a navideznega občutja o času, po drugi strani pa v zaključenih sekvencah drugega dela, sicer povezanih z osnovno zgodbo, vsebujejo čas, ki sega preko realnega tukaj-zdaj. Sekvence drugega dela odpirajo vprašanja o svetu, v katerem so človeška dejanja kot resničnost vse bolj neoprijemljiva. Besedilo na ta način ponovno, tudi s paradoksalnim razkrajanjem logičnih, a obenem z gradnjo asociativnih ter analogičnih elementov človeške misli, išče odgovore o pojmu tragičnega, predvsem pa zavestno odpira polje za gledališke raziskave, kakršne se dogajajo v najnovejšem času. Gre za vprašanja o razliki med dejstvi in načinom njihovega predstavljanja, o igralcu in njegovem osebnem odnosu do igre ter o različnih notranjih osebnostih, ki so vselej del kompleksnejšega dramskega lika, s tem v zvezi o pojmovanju časa kot sestavnem delu biti, o razvoju-razpadanju sveta in ne nazadnje o razliki med resničnostjo ter resnico.

Dinamičnost tovrstnega vpraševanja lahko v vsej kompleksnosti vzpostavlja prav gledališče. V tem je njegov pomen, smisel, predvsem pa umetniška oziroma filozofsko temeljna vrednost v prihodnosti. **ZALOG** se kot na poseben način komponirano besedilo takšnim gledališkim iskanjem vsestransko odpira. Ob tem je **ZALOG** pol urban kraj, primestje Ljubljane. Njegovo ime pa asociira v več smereh.

Ideja enega od dramskih likov v **Prvem delu, Cirila**, da napiše **scenarij o Martinu Krpanu**, poleg drugih dramaturških gonil, vodi k samoironizaciji teksta. S spremembami odnosa do te teme, ki so del zapleta, se pojavljajo in izginjajo motivi slovenskih mitologij. A tudi širši mitski temelji človeštva,

ki so povezani z vprašanji ljubezni, upanja, vere, se v besedilu vzpostavljajo v dialogih in razdirajo v odnosih njegovih likov. Gre za latentno dramatičnost, za razliko od navidezne povezanosti človeka z resničnostjo dejanskega in metafizičnega sveta v vsakdanjem življenju oziroma v dosedanem umevanju časa, zgodovine, kulture.

Z **igro dvojnikov v drugem delu**, ki jo lahko dojamemo kot **subjektivno doživetje smrti scenarista Cirila** oziroma blodnih prizorov, ki jih uzre ob strelu v glavo v zadnjem trenutku življenja, je vzpostavljeno vprašanje o smislu obstoja. Dvojniki, ki se pojavljajo v teh podobah, so liki iz skupinske podzavesti oseb, kakršne smo v drami dotlej spoznali. Z razširjeno projekcijo drobcev dejanj, besed, namenov oseb iz prvega dela se v drugem delu razpira vprašanje o dejanski tragičnosti sedanjega in prihodnjega časa in prostora.

Konktrapunkt uničevalski strasti volje do moči, ki žene dramsko zgodbo skozi strukturo nenehnih notranjih premikov, proti svetovni katastrofi, so skrivnostna **pojavljanja grafitov** oziroma pesmi na različnih prizoriščih. V prvem delu še **v fragmentih, kot suspenz**, v drugem pa kot izjave protagonistov. Z njimi se vse bolj izrisuje **literarna struktura sonetnega venca** s paradoksalnim zunaj tekstualnim vprašanjem o bivanju - onkraj.

Umor, ki ga v drugem delu raziskujejo žive in že umrle osebe, končno zastavi še vprašanje o osnovnem odnosu med človekom, svetom in besedo. S tem o nemoči človekove biti in o naključnosti ter možnostih njegovega bivanja.

»Dediščina« po **Leonu**, dramski osebi z vrha družbene lestvice **ZALOGA**, s katero je povezan umorjeni pisec -lastnega-scenarija **Ciril**, in o kateri osebe razpravljajo do samega konca, je iskanje poti iz kaosa. Eno od temeljnih iskanj gledališča vseh časov. **ZALOG** ga kot besedna predloga ponuja sodobnim uprizoritvenim praksam. Kot omrežje-rizom različnih ravni, vozlišč, vidikov, v katerem je sled rešitve v človeku samem. S tem avtor poskuša zastaviti vprašanje, ali je nihilizem dejstvo, ki se ga kot človeštvo ne zavedamo, a ga nemara lahko razpoznavamo. Kot proces za odrešenjski potencial.

OPOMBA

Prozni stavki, dialogi in monologi so zvočni zapis o stvarnosti in nedokončnosti besed ter o napetosti med njimi; v medsebojnem odnosu so neposreden, iz običajnega literarnega ritma v gledališko izraznost projiciran svet notranjih stanj; včasih tečejo izjemno hitro, ponekod močno zastanejo, na prvi pogled glasni stavki so lahko izgovorjeni le s posebno dinamiko; ločila so ob upoštevanju pravopisa del zapisa o glasovnem izrazju teksta; ni nujno, da so pike in vejice podlaga za logično branje; večkrat pika ali vprašaj nadomeščata tri pike, vejica včasih pomišljaj, nemalokrat bi na njunem mestu lahko stalo tudi podpičje, klicaj pa lahko opozarja le na intenzivnost nastanka izjave oziroma besede; medmeti označujejo barvo govora in jih ni nujno upoštevati; **soneti** so v prvem delu prisotni predvsem kot odtujen pomen, v drugem delu pa so osebne izjave igralcev in njihovih likov, čeprav v odvisnosti z odnosi, ki so nastali pred tem; običajna sintaksa in razvidna povedna struktura naj bi z odlomki in s celoto sonetov, a tudi s pogosto eliptičnostjo govora bili orkestracija sveta dramskih likov; smisel njihovega govora naj bi zato ne bil enoznačen; vendar sta pomembni iskrenost intonacije in zvočnost izjave; avtor se je izogibal opisom čustev, občutenj, namenov oseb; kolikor je le mogoče tudi ne daje določnejših režijskih smernic; prav tako z didaskalijami le redko označuje stanja oseb ali pojasnjuje misli, ki niso dokončane; iz neizrečene energije dialoga se lahko razvije gesta, premik, telesni odnos med osebami in dejavnost v prostoru; nemalokrat se izjave nanašajo na druga mesta v besedilu, na zveze med prvim in drugim delom oziroma na stopnjevane variacije določenih tem; govor pogosto vsebuje analogije, s katerimi je povezana celota; nikoli do konca določljiva dinamika dramskih osebnosti je paradoksalni pogoj in izhodišče za osebnostno, izvirno igralsko ustvarjalnost; besedilo, kot je zapisano, je kompozicija več ravni in osnova za intenzivno sledenje dogajanju v osebah, zvezam med liki, stanji in dogodki; v celotnem tekstu je omrežje odnosov, ki se pojavljajo na različne načine, z vselej drugačnimi vozlišči v dramskem dogajanju; na ta način naj bi bil med drugim vzpostavljen neposrednejši vstop ter vpogled v nastajanje misli-čustev-govora; dramsko dejanje je zato lahko izhodišče za razkrivanje sveta, ki obstaja v besedi in človeškem ravnanju, a se v življenju izraža nepredvidljivo; v zvezi s tem je tudi podobnost z resničnimi osebami, dogodki in situacijami naključna in nehotena, odvisna le od dramske kompozicije in avtorjeve ustvarjalne domišljije ter zgodbe, ki izhaja iz njiju.